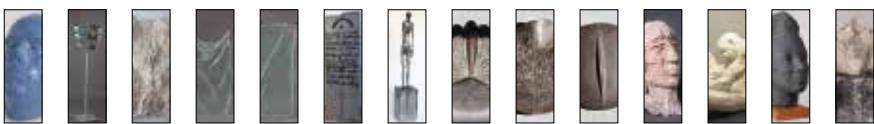

ZBIRKA SALONA GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA

1992

2022

STUDIO GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA
10. VI. – 16. X. 2022.

ZBIRKA SALONA GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA

1992

2022

STUDIO GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA

10. VI. – 16. X. 2022.

*Od djela autora koji su izlagali
u Salonu Galerije Antuna Augustinčića,
a koja smo pribavili bilo otkupom bilo donacijom,
otvaramo Zbirku Salona Galerije Antuna Augustinčića
koja će se nastavkom galerijske djelatnosti dopunjavati.*

Snježana Pintarić
Odluka o otvaranju Zbirke Salona GAA od 28. XII. 1992.

Već nakon prve izložbe »Školarci u Galeriji« – priređene 1981. godine, pet godina nakon što je novoizgrađena zgrada Galerije Antuna Augustinčića otvorena za javnost – pokazalo se nezgodnim povremenom izložbom prekidati stalni izložbeni postav. Stoga je nadomak Galeriji godine 1983. u prizemlju prve zgrade ljekarne u Klanjcu iz oko 1910/15. godine na Trgu Antuna Mihanovića 13 uređen i izložbeni Salon, prostor za povremene izložbe. Zgradu je zalaganjem direktorice Slavice Marković Galerija 1980. godine otkupila te 1981. godine obnovila, kako bi u njoj stekla nedostajuće nužne radne prostore. Iako nevelik, Salon je omogućio razvoj izložbene djelatnosti.

Salon Galerije Antuna Augustinčića otvoren je 13. svibnja 1983. godine, izložbom »Sitna plastika Antuna Augustinčića«. Do 1992. godine u njemu se priređuju izložbe koje su ili obrađivale pojedine dijelove Augustinčićeva opusa, ili predstavljale rad Galerijinih dječjih likovnih radionica, ili se bavile umjetnicima i velikanima koji su životom ili djelom vezani uz Klanjec i Hrvatsko zagorje. Od 1993. godine, sukladno prirodnom nagnuću Galerije prema skulpturi, u Salonu prevladavaju kiparske izložbe, bilo samog Augustinčića, bilo njegovih prethodnika i učitelja, bilo suvremenika i suradnika, bilo mlađih kipara; bilo da su monografske, studijske, problemske ili tematske.

Istovremeno, izložbene se aktivnosti vraćaju i u stalni postav Galerije, ali ne da bi ga prekidale, nego da bi ga dopunjavale i na njega se oslanjale: većina izložaba kojima Galerija od 2000. godine sudjeluje u tematskim muzejskim edukativnim akcijama povodom Međunarodnog dana muzeja uklapa se u stalni postav, a od 2010. godine u njega se inkorporiraju i izložbe vezane uz nacionalnu manifestaciju *Noć muzeja* te vlastitu manifestaciju *Uz Mir za mir* povodom Međunarodnog dana mira.

Izložbeni Salon zatvoren je u proljeće 2016. godine retrospektivnom izložbom akademskog kipara Nikole Bolčevića, prvog direktora Galerije. Naime, zahvaljujući sredstvima europskih fondova, ujesen te godine otvara se u Ulici dr. Ivana Broza 2 novoizgrađeni Studio Galerije Antuna Augustinčića, gdje svoje mjesto nalaze svi sadržaji i aktivnosti Galerije izvan stalnog postava, pa tako i izložbene.

Iako mnoge od izložaba nisu održane u fizičkom prostoru Salona – neke su bile smisleno uklapljene u prostor stalnog postava, neke postavljene izvan Klanjca, a neke u prostoru u kojem sada izlažemo ovu Zbirku – one ostaju dijelom mentalnog prostora Salona Galerije Antuna Augustinčića.

Zbirka Salona Galerije Antuna Augustinčića osnovana je 28. prosinca 1992. godine *Odlukom o otvaranju Zbirke Salona GAA* ravnateljice Snježane Pintarić – devet godina od njegova otvorenja – kad se već spontano ustalilo da izlagani umjetnici nakon izložbe neobavezno poklanjaju Galeriji svoj rad, s izgledom da se nastavkom izložbene djelatnosti Galerije i budućim donacijama ili otkupima Zbirka dopunjava. U skladu s prirodnim nagnućem Galerije prema kiparskoj problematici – uz manji broj slika, crteža i grafika, video radova te umjetničke keramike – Zbirka pretežito sadrži skulpture. U trenutku osnivanja brojila je 6 predmeta, kad je 2004. godine prvi put predstavljena javnosti brojila je 25 djela, u Registrar kulturnih dobara RH upisana je 2008. godine s 32 predmeta, a do danas ih je premašila stotinu.

Smisao Zbirke je dvostruk: njome se dokumentira izložbena politika Galerije – koja se od zavičajne usmjerenošti okreće prema samom mediju kiparstva – i kontekstualizira opus Antuna Augustinčića – kako radovima majstorovih učenika i suradnika, tako i mlađih umjetnika različitih izričaja. Prvotna zavičajna usmjerenošć priskrbila je Zbirci djela autora koji su ponikli u lokalnoj sredini ili im je ona bila predložak i inspiracija (Božena Štih – Balen, Edo Kovačević, Alma Orlić, Marijan Gajšak, Aleksandar Augustinčić, Zorislav Dremptić Hrčić, Milan Juranić). Tijekom vremena, Galerija se okrenula predstavljanju Augustinčićevih suradnika i učenika te učitelja i suvremenika (Želimir Janeš, Stanko Jančić, Josip Poljan, Slavomir Drinković, Ivan Sabolić, Željko Zima, Peruško Bogdanić, Ante Starčević, Velibor Mačukatin, Vanja Radauš, Frano Kršinić, Robert Frangeš Mihanović, Nikola Bolčević) te istraživanju medija kiparstva bez obzira na njegovu provenijenciju (Mile Blažević, Sanja Sašo, Ante Orlić, Goran Trbuljak, Dražen Troglić, Milivoj Šegan, Alem Korkut, Izidor Popijač – Žiga, Božidar Pejković, Nikola Šanjek, Aleksandar Midžor, Kažimir Hraste, Nikola Džaja, Slobodan Tomić, Loren Živković Kuljiš, Robert Jozić, Miroslav Radeljak, Krešimir Rod, Mirjana Dremptić Hanžić, Vedran Perkov), s naglaskom na mlade autore (Leonardo Dokša, Ana Kovačić, Petar Popijač, Georgette Ponte, Stella Pernjek, Đani Martinić, Marina Vrbljanin, Jelena Mavrić, Vladimir Novak, Alana Kajfež, Mak Melcher, Ika Peračić, Nikola Vrljić, Vojin Hraste, Margareta Lekić, Maja Šimunović, Valentina Rašan, Dragoslav Dragičević, Ana Muščet, Marina Cvitić, Vedran Ružić, Hrvoje Glavan, Rebecca Glavan Glušac, Ana Grgos, Maroje Batić, Katija Bušlje, Petar Čujo, Romana Nikolić, Ivan Mladenović, Krešimir Katušić, Igor Ruf, Predrag Pavić).

Svojom strukturom i sakupljačkom orijentacijom, Zbirka Salona Galerije Antuna Augustinčića predstavlja specifičan presjek novije hrvatske likovne umjetnosti te točku susreta pojedinačnih postignuća i općih likovnih vrijednosti.

Predstavljajući cjelokupnu Zbirku, koristimo prigodu da još jednom izrazimo iskrenu zahvalnost umjetnicima koji su je obogačivali. Zahvalni smo ne samo na doniranim djelima, nego prvenstveno na neprocjenjivim iskustvima koja smo s njima stjecali.

Božidar Pejković

KATALOG

BOŽENA ŠTIH-BALEN

Zagreb, 23. XII. 1937.

Školu primijenjene umjetnosti, Odjel keramike (Blanka Dužanec, Stela Skopal, Ivan Švertasek i Slavko Barlović), završila je u Zagrebu 1958. Studirala je na Višoj pedagoškoj akademiji, likovni smjer. Godine 1963. prvi put izlaže samostalno, a 1964. postaje članicom Udruženja likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Hrvatske. Stvorila je impozantan opus umjetničke keramike i izgradila čvrstu autorsku karijeru, potpomognutu ponajprije međunarodnim ugledom izložbi i simpozija na kojima je sudjelovala. U Salonu je samostalno izlagala u studenome/prosincu 1987. te je u svibnju 1993. u Galeriji održala likovnu radionicu na kojoj je nastao i jedan od ovih radova.

PIJETAO, 1981.
glazirana keramika, vis. 38 cm
sign. straga *BŠB*
GA-378

KOKOT, 1993.
glazirana keramika, vis. 25 cm
sign. straga BŠB
GA-316

EDO KOVAČEVIĆ

Gospic, 16. XI. 1906. – Zagreb, 15. III. 1993.

Diplomirao je na Umjetničkoj akademiji u Zagrebu 1930. (Vladimir Becić), a potom je studirao fresko-slikarstvo u Parizu. Uz mnogobrojna studijska putovanja po Europi, posjećuje New York i Japan. Od 1934. do 1947. radi kao nastavnik likovnog odgoja u Zagrebu. Pripadao je grupi Zemlja, s kojom izlaže od 1932. do njezina ukinuća 1935. Bio je izvanredni član JAZU-a (od 1977.) i odgovorni urednik njezina *Bulletina*, a poslije i redoviti član HAZU-a. Uz ulja, radio je pastele i tapiserije, a ostvario je i mnogo kazališnih scenografija te muzejskih i izložbenih postava. Od početka njeguje plošnu koncepciju slike i rafinirani kolorizam, koji dostiže klasičnu punoču u modroj gami te se raspliće u širokom rasponu kolorističkog intenziteta u mrtvim prirodama i pejzažima. U organizaciji Galerije, samostalno je izlagao u Galeriji Muzeja seljačkih buna u Gornjoj Stubici u listopadu 1988.

KLANJEC, 1969.

pastel, 42,8 x 52,5 cm

sign. d. d. *Edo Kovačević*, natpis l. d. *Klanjec 1969*
GA-303

ALMA ORLIĆ
Zagreb, 28. I. 1937.

Diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1961. (Marino Tartaglia). Odmah nakon studija počinje specijalizaciju restauriranja slika i skulptura u Restauratorskom zavodu JAZU-a u Zagrebu, gdje se i zapošljava 1965. Dodatno se usavršava u Bruxellesu 1971. Godine 1979. prelazi u restauratorsku radionicu Muzeja za umjetnost i obrt u Zagrebu, gdje radi do umirovljenja 2001. Bavi se i ilustriranjem te likovnim opremanjem knjiga. Slikarica figurativnog jezika i lirskog ugoda, odlikuje se suptilnim crtežom i njegovanim materijom. U interijerima i pejzažima rabi prigušenu ljestvicu boja, dok je u mrvim prirodama izraziti kolorist. U Salonom je samostalno izlagala u listopadu 1990.

PORTRET DRAGUTINA ŠTIHA, 1990.
ulje na platnu, 65 x 50 cm
sign. l. d. A. D. Orlić 90
GA-306

MARIJAN GAJŠAK

Klanjec, 18. VIII. 1944. – Zagreb, 6. II. 1993.

U isusovački red stupio je 1961. Studij filozofije i teologije završio je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu 1973., a studij istočne teologije na Orijentalnom institutu Sveučilišta Gregoriana u Rimu 1975. Za svećenika je zaređen 1973. Studij kiparstva završio je na Accademia di Belle Arti u Rimu 1978. (Periclo Fazzini). Specijalni studij kiparstva završio je na École nationale supérieure des beaux-arts u Parizu 1979. (Michel Charpentier). Od 1980. predaje Umjetnost u funkciji sakralnoga na FTI-u Družbe Isusove u Zagrebu. Redovito sudjeluje na simpozijima isusovaca umjetnika. Član je HDLU-a od 1987. Predstavnik je pristupa koji traži sintezu umjetnosti i teologije. Objedinjujući zapadnu teologiju, istočnu pastiristiku i umjetnički poriv u jedinstven teološko-liturgijsko-umjetnički izričaj očituje dinamičku snagu vlastite vizije sinergije božansko – ljudsko. U Salonu je samostalno izlagao u lipnju/rujnu 1991.

Pjesma stvorenja, 1991.

pastel, 60 x 40 cm

sign. I. d. P. Marijan Gajšak Sl. pinx. 91.

GA-310

VIRGINITAS, 1990.
bronca, vis. 62,5 cm
sign. Straga dolje 1990 P. M. GAJŠAK FEC
GA-314

STANKO POSAVEC HLADIN

Koškovec, 4. V. 1944.

Diplomirao je na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu 1969. Slikanjem se intenzivno bavi od 1972. Dosad je sudjelovao na mnogim skupnim izložbama, a samostalno se predstavio na njih 40. Član je HDLU-a od 1975. Snažnim koloritom i grafičnom slikom pejzaže, mrtve prirode, aktove i apstraktne kompozicije u enkaustici, pastelu i laku. Živi i slika u Zagrebu i Štrucnjevu (Zabok). Nije izlagao u Galeriji Antuna Augustinića, a njegova je slika početkom 1992. otkupljena za uređenje uredskih prostorija.

PROLJEĆE U ZAGORJU, 1986.

enkaustika, 70 x 100 cm
sign. gore lijevo Posavec / 86
GA-309

ALEKSANDAR AUGUSTINČIĆ
Zagreb, 19. X. 1921. – Zagreb, 30. I. 2010.

Obrtnu školu, smjer slikarstvo (Edo Kovačević, Kamilo Tompa i Ernest Tomašević), završio je u Zagrebu. Diplomirao je scenografiju i slikarstvo na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti 1950. (specijalka Ljube Babića za scenografiju, kod kojeg radi i kao asistent). Od tada je scenograf HNK-a u Zagrebu. Kao scenograf usavršavao se 1957. i 1965. u Parizu, a 1966. u Bayreuthu. Napravio je scenografiju za mnoge predstave u matičnom kazalištu, kazalištima diljem zemlje i u inozemstvu te za mnoga televizijskih emisija. Za umjetnički rad odlikovan je Ordenom zasluga za narod sa srebrnim vijencem 1969. te nagrađen Nagradom grada Zagreba 1969. i 1975. Više slika i izlaže nakon odlaska iz kazališta 1987. Motive za svoje pastelete nalazi u prirodi, pogotovo u krajolicima i spomenicima rodnog Zagorja. U Salonu je samostalno izlagao u lipnju/kolovozu 1992., a poslije je dva puta Galeriji darovao nekoliko svojih pastela.

KLANJEC / PEJZAŽ (PROMENADA)
pastel na papiru, 46 x 65,5 cm
sign. d. d. AVG
GA-312

RODNA KUĆA
ANTUNA AUGUSTINČIĆ, 2004.
pastel na papiru, 38 x 26 cm
sign. l. d. AVG; natpis l. d. *RODNA KUĆA*
Antuna Augustinčića
GA-379

POGLED NA KLANJEC,
1998. – 2008.
pastel na papiru, 25,5 x 36,5 cm
sign. nema
GA-423

KLANJEČKA CRKVA, 1998. – 2008.
pastel na papiru, 31 x 28,5 cm
sign. d. d. AVG
GA-422

NOVI DVORI, 1998. – 2008.
pastel na papiru, 26,5 x 38 cm
sign. d. d. AVG
GA-424

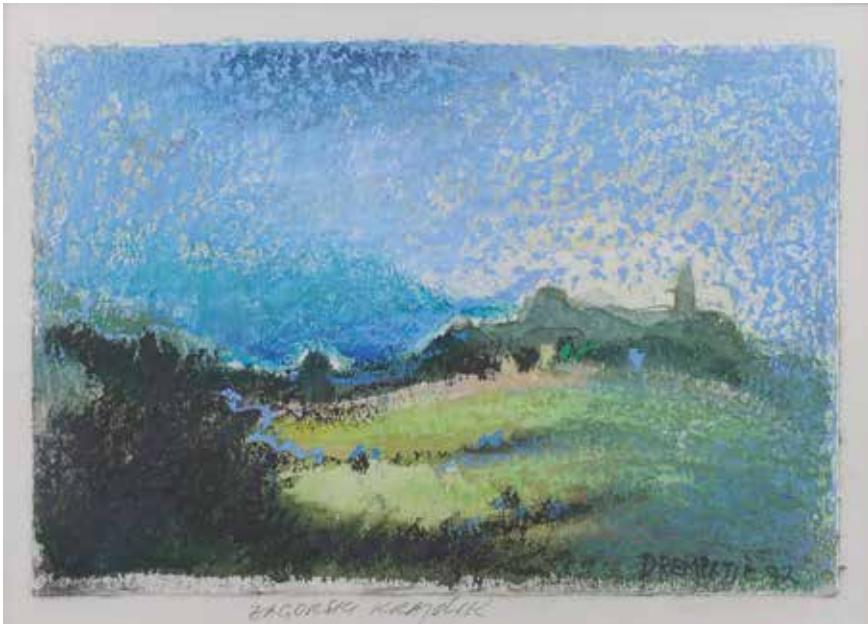
SV. ANA, 1998. – 2008.
pastel na papiru, 26 x 39 cm
sign. d. d. AVG
GA-425

HIŽE, 1998. – 2008.
pastel na papiru, 20 x 37,5 cm
sign. d. d. AVG
GA-426

SELO, 1998. – 2008.
pastel na papiru, 26 x 39 cm
sign. d. d. AVG
GA-427

ZAGORSKI BREGI, 1998. – 2008.
pastel na papiru, 24 x 36 cm
sign. nema
GA-428

ZAGORSKI PEJZAŽ, 1998. – 2008.
pastel na papiru, 26 x 39 cm
sign. nema
GA-429

ZORISLAV DREMPETIĆ HRČIĆ

Donja Stubica, 17. II. 1934. – Zabok, 28. X. 2018.

Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu (slikarski odjel) završava 1954. Studij slikarstva počinje u Ljubljani, a diplomira na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1961. (Ljubo Babić). Na studijskim putovanjima boravi u nekoliko europskih zemalja i SAD-u. Nakon što je neko vrijeme radio kao nastavnik u Donjoj Stubici, godine 1973. postaje kustos, a 1978. direktor Muzeja seljačkih buna u Gornjoj Stubici te početkom 1993. biva imenovan prvim ravnateljem novoosnovane složene baštinske ustanove Muzeji Hrvatskog zagorja sa sjedištem u Gornjoj Stubici. Na toj dužnosti ostaje do umirovljenja koncem 1999. U ranijem razdoblju slika apstraktno, a zatim se vraća figuraciji i zavičajnom krajoliku, idiličnog i poetičnog ugođaja. Pretkraj se bavio i grafikom. U Salonu je samostalno izlagao u listopadu 1992.

ZAGORSKI KRAJOLIK, 1992.

akvarel/pastel, 19 x 28 cm

sign. d. d. DREMPETIĆ 92

GA-376

MILAN JURANIĆ

Cigroveč, 2. X. 1946.

Nakon klasične gimnazije Dječačkog sjemeništa na Šalati, završio je teološko-filozofski studij u Zagrebu 1972. Iste godine zareden je za svećenika. Kapelansku službu obnaša u Zagrebu, Velikom Bukovcu, Bednji i Daruvaru. Godine 1975. preuzima župu Sutlanska Poljana, a od 1983. do umirovljenja 2022. čelnik je župe Zagorska Sela. U gimnaziji je pisao poeziju, ali nije objavljivao. Od studentskih je dana slikao, ali nije izlagao. Za vrijeme Domovinskog rata povezuje se s tehnikom *papier maché*, u kojoj pronalazi simboličko značenje i kojom oblikuje svoje skulpture, povremeno se koristeći lipovinom, stakлом i starim bakrenim limom. U Salonu je samostalno izlagao u travnju/svibnju 1993. i to je bila prva izložba od osnutka Muzeja Hrvatskog zagorja.

ISUS, 1992.

papier maché, 59,5 x 51,5 cm

sign. nema

GA-315

ŽELIMIR JANEŠ
Sisak, 12. XII. 1916. – Zagreb, 22. I. 1996.

Nakon završene Obrtne škole, 1937. upisuje kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Malu plastiku uči 1938. i 1939. u klasi Ive Kerdića, a diplomira 1941. u klasi Frana Kršinića. Specijalni tečaj pohada kod Ivana Meštrovića 1941./1942. te Antuna Augustinčića 1945./1946. Od 1950. do 1955. suradnik je Kršinićeve Majstorske radionice. Do 1960. predaje u Školi primijenjene umjetnosti u Zagrebu, a potom na ALU-u u Zagrebu, gdje od 1974. do umirovljenja 1987. vodi i fakultativni tečaj sitne plastike. Istodobno, od 1953. do 1963. nastavnik je na Višoj obućarskoj školi u Zagrebu. Jedan je od osnivača *Memorijala Ive Kerdića* i krapinske kiparske kolonije *Forma Prima*. Član HDLU-a od 1948., član FIDEM-a (Fédération Internationale de la

STJEPAN DRAGANIĆ, 1983. (AVERS)
bronca, ø 11 cm
sign. na aversu ŽJ 83
GA-335

Médaille) od 1970. do 1978. te počasni član Hrvatskog numizmatičkog društva od 1969. Član suradnik JAZU-a postaje 1983., a 1987. njezin izvanredni član. Redoviti član HAZU-a postaje 1991. Za svoj kiparski, medaljerski i pedagoški rad dobio je mnogobrojne nagrade i priznanja, među kojima valja istaknuti nagradu „Vladimir Nazor“ za životno djelo 1989. Svojim djelom, koje je uvijek u suglasju s materijalom, utro je posve nove putove simbolizacije i naracije. Obraćajući se sitnoj plastici kao punovrijednoj kiparskoj disciplini, ne samo da je rasplinuo predrasude o formatu u skulpturi, nego je poveo medaljarstvo novim putovima te stvorio i vlastitu tipologiju, koja će imati mnoge baštinike. U Salonu je samostalno izlagao u prosincu/siječnju 1994./95.

STJEPAN DRAGANIĆ, 1983. (REVERS)
bronca, ø 11 cm
sign. na aversu ŽJ 83
GA-335

MILE BLAŽEVIĆ
Maovice, Vrlika, 21. IX. 1954.

Osnovnu školu pohađa u Solinu, a srednju strojarsko-tehničku školu u Splitu, gdje 1978. na Pedagoškoj akademiji diplomira Likovni odgoj. Studij kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu upisuje 1980. i diplomira 1984. u klasi Ivana Sabolića, kod kojeg polazi i Majstorsku radionicu, do njezina zatvaranja 1986. Od 1988. u Zagrebu predaje u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna te 1997. prelazi na Akademiju likovnih umjetnosti, gdje ostaje do 2019. i umirovljenja u statusu redovitog profesora. Autentičan je održavatelj i osporavatelj tradicije, arhajske čistoće i čvrstoće, čija su djela obilježena ikonskom duhovnošću, bila ona sakralna ili svjetovna. U Salonu je samostalno izlagao u prosincu/siječnju 1995./1996. i skupno u travnju/lipnju 2001., u Galeriji samostalno u rujnu/listopadu 2015. te u Studiju skupno u siječnju/veljači 2018. i rujnu/listopadu 2020.

GOLA KRALJICA, 1995.
terakota, vis. 45 cm
sign. straga dolje M. BLAŽEVIĆ 95
GA-321

ČOVJEK I DRVO, 2015.
drvo, boja, 30,7 x 14 x 6,7 cm
sign. nema
GA-438

KRALJEVSKI PAR, 1995.
tuš na papiru, 42 x 29,6 cm
sign. d. d. M. Blažević 95
GA-368

STANKO JANČIĆ

Zagreb, 2. V. 1932. – Zagreb, 23. X. 2018.

Maturirao u Klasičnoj gimnaziji u Zagrebu 1950. Diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1956. Suradnik Majstorske radionice Antuna Augustinčića od 1956. do 1970. U razdoblju od 1962. do 1967. više puta boravi u Gvineji gdje radi nekoliko portreta spomenika u granitu. Spomenike i skulpture na otvorenom izvodi i u domovini. Izlagao je sa skupinom *Biafra* od 1970. do 1975. Dobitnik je nagrade „Vladimir Nazor” za 1978. Godine 1980. izabran je za nastavnika na kiparskom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje radi do umirovljenja 2002. Nakon ekspresionističkog razdoblja opredijelio se za novu figuraciju. U poliesteru izvodi naturalističke figure ljudi s ulice i hiperrealistične erotizirane ženske likove. Od 1975. radi male plastike u kojima je zaokupljen problemom pokreta i značenja. Poslije reže skulpture u komponibilne elemente od kojih slaže nove inačice. U Salonu je samostalno izlagao u svibnju 1996.

PRIJATELJICE, 1999.

bronca, 33 x 47 x 17 cm

sign. *stj*

GA-349

KUM JOŽA, 1974.
obojeni poliester, 46 x 18 x 14 cm
sign. nema
GA-380

SANJA SAŠO
Reutlingen, Njemačka, 31. XII. 1963.

Rano djetinjstvo provela je u Zagrebu i Trogiru. Školovala se u Reutlingenu i Pfullingenu od 1973. do 1983. Studirala je grafiku na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu od 1984. do 1988. u klasi Frane Para te kiparstvo na Akademie für Bildende Künste u Stuttgartu od 1989. do 1991. U svojim radovima stvarni i mentalni prostor uključuje u prostor svojih skulptura, intervenirajući u autentičnim prostorima (brda, vodopadi i špilje – zaštićena područja prirode, spomenici kulture i arhitektonске baštine). Od 2003. uglavnom modelira muška i ženska tijela od žičane mreže, vjerujući u revitalizirajuću moć ljudskog dodira, i naziva ih *heliotransferti* – prijenosnici svjetlosti. U Salonu i parku Galerije samostalno je izlagala u svibnju 1997. i skupno u Salonu u travnju/lipnju 2001. U lipnju 2002. u organizaciji Galerije izvela je performans na brdu Talačaku kod Hruševca Pušćanskog, a u rujnu 2003. u Galeriji je održala likovnu radionicu mirotvorne tematike.

TORZO (GLASINA), 1997.
bronca, vis. 8,5 cm
bez sign.
GA-326

SREBRNI KONJANIK, 2001.
žičana mreža, inoks; vis. 72 cm
bez. sign.
GA-372

JOSIP POLJAN
Zagreb, 24. XI. 1925. – Zagreb, 4. VI. 2015.

Nakon završene gimnazije, između violine i kiparstva bira kiparstvo. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1948. (Frano Kršinić, Vanja Radauš). Usavršavao se kod Antuna Augustinčića od 1949. do 1951. Od 1951. do 1961. predaje u Školi primijenjene umjetnosti u Zagrebu, od 1961. do 1978. na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu, a od 1978. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Od 1985. do 1987. njezin je prodekan, a od 1987. do umirovljenja 1991. dekan. Njegova skulptura odlikuje se poetskom ekspresijom i razigranom površinom. Sakralna tematika zauzima važno mjesto u njegovu opusu. U Salonu je samostalno izlagao u studenome/prosincu 1997.

NIKA, 1997.
aluminijkska folija, vis. 35 cm
sign. nema
GA-325

RASPEĆE, 1995.
tuš na papiru, 68 x 46 cm
sign. d. d. J. Poljan 95
GA-324

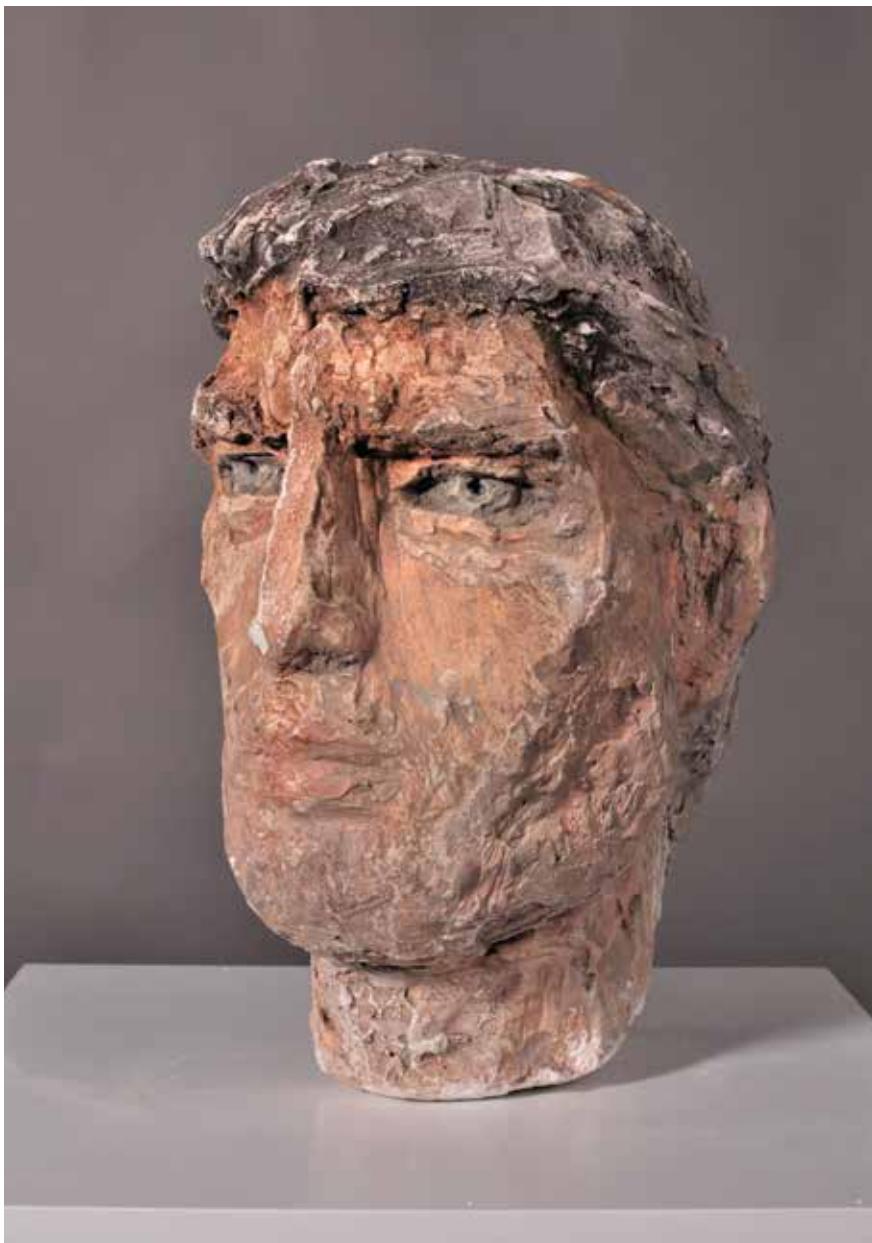

PORTRET FRA GRGE MARTIĆA, 1998.

gips, vis. 58 cm

sign. nema

GA-467

GLAVA HEROJA, OKO 1955.
gips, vis. 33 cm
sign. nema
GA-468

ANTE ORLIĆ

Sali, 6. II. 1933. – Zagreb, 5. V. 2004.

Nakon završene pučke škole u Salima te gimnazije u Zadru, studira kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje su mu profesori Grga Antunac, Andrija Krstulović i Vjekoslav Rukljač. Diplomirao je 1958. u klasi Frana Kršinića. Postdiplomski studij nastavio je u majstorskoj radionici Vanje Radauša, u razdoblju od 1960. do 1964. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika od 1961. te je cijeli radni vijek radio kao samostalan umjetnik. Kipar je istančana i snažna osjećaja za masu. Njegova skulptura, bez obzira na stupanj stilizacije, uvijek ima čvrsto uporište u stvarnosti i tvarnosti, a unatoč tematskim iskoracima u svjetovno i sakralno, njegovim opusom dominira tema žene, kao personifikacije svekolika bivanja. U Salonu je samostalno izlagao u svibnju/lipnju 1988.

EMANUELA, 1981.

bronca, vis. 33 cm

sign. straga dolje AO 81

GA-323

SLAVOMIR DRINKOVIĆ

Jelsa, 23. I. 1951. – Zagreb, 7. XII. 2016.

Diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1977. u klasi Valerija Michelića. Do 1979. specijalizira monumentalnu plastiku u Majstorskoj radionici Antuna Augustinčića, a potom do 1981. radi kod Ivana Sabolića. Od 1989. bavi se i dizajnom, arhitekturom i scenografijom. Od 1995. radi na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, ima status profesora od 2001., a njezin je dekan od 2006 u dvama dvogodišnjim uzastopnim mandatima. Godine 2012. izabran je za predstojnika Katedre za kiparstvo. Njegova skulptura nastaje iz razumijevanja materijala te izaziva pozornost promišljenim konceptom i savršenom izvedbom. U Salonu je samostalno izlagao u prosincu/siječnju 1998./1999. te skupno u travnju/lipnju 2001.

USPRAVNA GOMILA, 1987.

bronca, vis. 14,3 cm

sign. odozdo 1987 DRINKOVIĆ

GA-350

GORAN TRBULJAK

Varaždin, 21. IV. 1948.

Maturirao je 1968. na Odsjeku fotografije Škole primijenjene umjetnosti u Zagrebu. Diplomirao je 1972. na Odsjeku grafičke zagrebačke Akademije likovnih umjetnosti. Tijekom 1973. i 1974. boravi u Parizu, gdje kao stipendist francuske vlade studira slikarstvo na École nationale supérieure des beaux arts, a 1979. u New Yorku. Godine 1980. završava studij na Odsjeku filmskog snimanja Akademije za kazališnu i filmsku umjetnost u Zagrebu, gdje i predaje od 1988. do umirovljenja 2018. Snimio je dvadesetakigranih filmova, a bavi se i videom, fotografijom i grafičkim oblikovanjem. Umjetničko djelovanje počinje u vrijeme prodora konceptualizma krajem 60-ih godina prošlog stoljeća, a nastavlja ga nepromijenjenom snagom u postkonceptualizmu 70-ih nadalje. Njegov je rad dosljedno obilježen preispitivanjem vlastita umjetničkog ponašanja, umjetnikova identiteta i odnosa umjetnik –društvo, bez obzira na to radi li se o umjetničkim akcijama, izložbama/radovima/jezičnim formulacijama, autorskim publikacijama ili umjetničkim predmetima. U Salonu je samostalno izlagao u svibnju/lipnju 1999., u Galeriji u travnju/lipnju 2008. i siječnju/veljači 2015. te u Studiju skupno u siječnju/ožujku 2020.

JABUKE, 1999.
jabuke, žica, ø 10 i 8 cm
bez. sign.
GA-334

IVAN SABOLIĆ

Peteranec, 24. VIII. 1921. – Zagreb, 25. VI. 1986.

Nakon Obrtne škole upisuje 1940. Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje uči kod Frana Kršinića i Ive Lozice. Od 1944. do 1946. usavršava se kod Antuna Augustinčića. Obolio je od tuberkuloze, do 1951. često je u sanatorijima. Od 1959. predaje na ALU-u u Zagrebu, čiji je i dekan u razdoblju od 1968. do 1971. Nakon Augustinčićeve smrti 1979. vodi njegovu Majstorsku radionicu. Godine 1981. izabran je za izvanrednog člana JAZU-a. Bio je predsjednik ULUH-a, SLUJ-a i Nacionalnog odbora AIAP-a, a dobitnik je nekoliko nagrada i odlikovanja. Sva svoja djela darovao je Općini Koprivnica za svoju memorijalnu zbirku, koja je otvorena 1983. u Peterancu, pod imenom Galerija kipova Ivana Sabolića. Njegova skulptura nastavlja tradiciju antropomorfne plastike, vodeći je u glavnom u smjeru evolucije forme, pa i estetiziranja i dopadljivosti. No, u portretima i portretnim figurama stvara neka od nezaobilaznih djela našeg kiparstva. U Salonu je samostalno izlagao u studenome/siječnju 1999./2000.

FIGURA I (ČUČA), 1951.
bronca, vis. 29,5 cm
sign. straga dolje IVAN SABOLIĆ
GA-351

N. N.

Rad nepoznatog autora otkupljen 2000. od privatnog vlasnika kao dar Augustinčića Andriji Štamparu.

BORAC S PUŠKOM, 1945. – 1950.

bronca, vis. 63,5 cm

sign. nečitka, dolje na plinti A P (?)

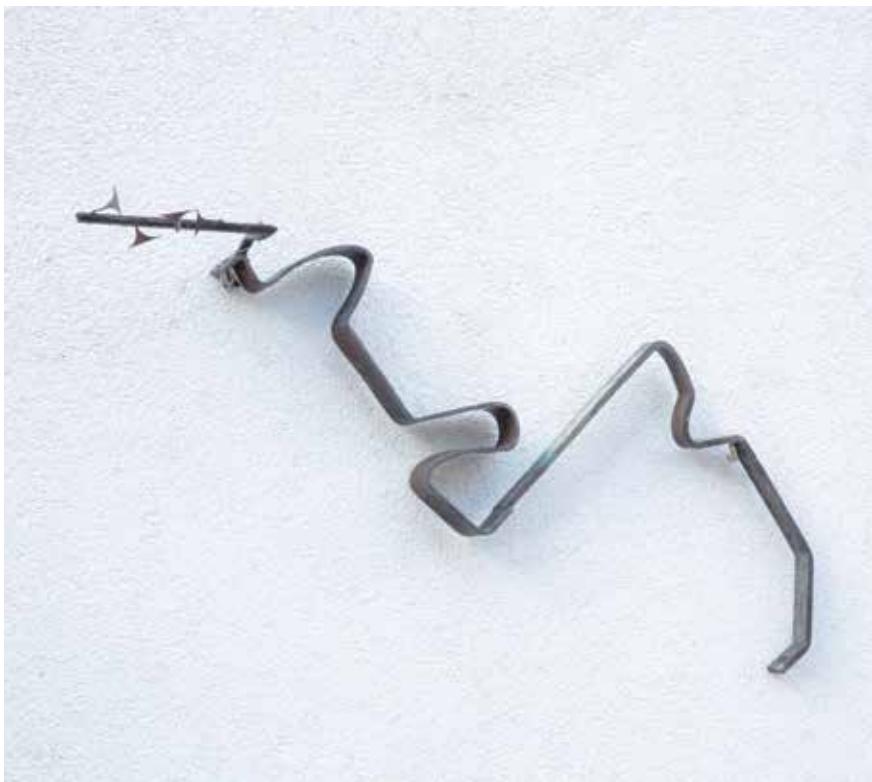
GA-344

ROBERT FRANGEŠ-MIHANOVIĆ
Srijemska Mitrovica, 2. X. 1872. – Zagreb, 12. I. 1940.

Završio je Obrtnu školu u Zagrebu 1889. Studij nastavlja u Beču u Umjetničkoj obrtnoj školi te na Umjetničkoj akademiji. Od 1895. radi u Obrtnoj školi, sudjeluje u organizaciji velikih izložbi (Budimpešta, Kopenhagen, Pariz). Jedan je od utemeljitelja Umjetničke akademije u Zagrebu, njezin je prvi upravitelj i profesor. U njegovu se djelu prepliću secesijske, impresionističke i simbolističke ideje i stremljenja. Posebice je u tzv. maloj plastici iskazao sve odlike svojeg senzibilnog i impresionističkoga poimanja kiparstva. U Salonu je izlagao na skupnim izložbama u prosincu/siječnju 2000./2001. te u travnju/svibnju 2001.

SELJANKE, 1983.
plaketa, bronca, vis. 24,5 x 19 cm
sign. d. l. Franeš Mihanović
GA-436

DRAŽEN TROGRIĆ
Varaždin, 19. VII. 1958.

Osnovnu i srednju školu završio je u Varaždinu. Diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1983. u klasi Raula Goldonija. Od 1983. do 1985. suradnik je Majstorske radionice Ljube Ivančića i Nikole Reisera. Od 1985. do 2006. član je Zajednice umjetnika Hrvatske. Od 2006. profesor je na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Kiparstvom se bavi od 1989. Radeći u raznim materijalima (kamenu, bakru, bronci, čeliku i staklu) te osluškujući njihovu prirodu, stvara apstraktne oblike nabijene asocijativnošću i metaforikom, kojima ispituje mogućnosti i granice skulpturalnog. U Salonu je samostalno izlagao u veljači/ožujku te skupno u travnju/lipnju 2001.

JUŽNI PLAN GRADA, 1997.
bakar, 130 x 43,4 cm
bez. sign.
GA-354

MILIVOJ ŠEGAN

Turčević Polje, 3. V. 1957.

Klasičnu gimnaziju završio je u Daruvaru. Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu upisao je 1977. godine u klasi Stipe Sikirice, a diplomirao 1982. u klasi Ivana Sabolića, kod kojeg je polazio i poslijediplomsku Majstoricu. Od 1979. bavi se konzervatorsko-restauratorskim poslovinama, najprije kao suradnik, a zatim zaposlenik Zavoda za zaštitu spomenika u Zagrebu. Godine 1996. osnovao je vlastitu tvrtku za likovno oblikovanje i zaštitu likovne spomeničke baštine. Dobitnik je međunarodnog priznanja UNESCO-a za obnovu HNK-a u Osijeku. Redoviti je član Kerameikona od 2010. U skulpturi sažima i filtrira iskustva figuracije. U Salonu je skupno izlagao u travnju/lipnju 2001.

FENIKS, 1997.

polirana bronca, vis. 17,7 cm

bez sign.

GA-388

FRANO KRŠINIĆ

Lumbarda na Korčuli, 24. VI. 1897. – Zagreb, 1. I. 1982.

Učio klesarstvo u Korčuli, zatim u Horicama, u Češkoj, od 1913. do 1917. (Q. Kocian). Pohađao je akademiju u Pragu od 1917. do 1921. (J. V. Myslbek, J. Štursa). Bio je na studijskim putovanjima u Njemačkoj (1920.), Grčkoj (1922.), Francuskoj (1925. i 1937.) i u Italiji (1936.). U razdoblju između 1922. i 1924. živio je u Beogradu. Jedan je od osnivača skupine Zemlja (iz koje je istupio 1930.) i član grupe Nezavisnih. Od 1924. bio je profesor na Akademiji u Zagrebu, a od 1947. vodio je Majstorsku radionicu u Zagrebu. Član JAZU-a od 1949. Dobitnik je Nagrade „Vladimir Nazor“ za životno djelo 1962. i Nagrade AVNOJ-a 1968. Njegovo djelo označava prekid s naturalističkom faktografijom i ilustrativnošću uljepšanog realizma, narativnog akademizma i ornamentalnih oblika secesije. Majstor lirskog oblika, majstorski se nosio i s konjaničkom skulpturom. U Salonu je izlagao na skupnoj izložbi u travnju/lipnju 2001.

TITOV NAPRIJED, 1949.

bronca 2014., vis. 54,4 cm

sign. sprjeda dolje KRŠINIĆ 1949. 2014. 1/1

GA-435

ALEM KORKUT

Travnik, 8. X. 1970.

Osnovnu i srednju školu završio je u Banjoj Luci. Tijekom 1991. i 1992. studirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu, a zatim upisuje kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Diplomirao je 1997. u klasi Šime Vulasa. Godine 1998. pohađa Međunarodnu ljetnu akademiju likovnih umjetnosti kod Chihira Shimotanija u Salzburgu. Od 1998. do 2007. član je HZSU-a u statusu samostalnog umjetnika. Od 2004. je član, a zatim predsjednik Umjetničke organizacije Atelieri Žitnjak. Od 2007. predaje kiparstvo na zagrebačkoj Akademiji, trenutačno u statusu redovitog profesora. Dobitnik je mnogih nagrada (Velika nagrada 27. salona mlađih u Zagrebu i godišnja nagrada HDLU-a za mladog umjetnika 2004., Velika nagrada Splitskog salona 2009., treća nagrada na izložbi T-HT nagrada@msu.hr 2011. te jedna od triju jednakovrijednih nagrada na 13. trijenalu hrvatskoga kiparstva 2018.). Autor je nekoliko skulptura u javnim prostorima (Pazin, Koprivnica, Šibenik Karlovac). Izlagao je na pedesetak samostalnih i oko dvjesto skupnih izložbi u Hrvatskoj i u inozemstvu. Njegovo je kiparstvo s jedne strane dijalog s materijalom, iz kojeg iznjedruje artikuliranu formu, a s druge strane dijalog s konceptom, iz kojeg iznjedruje smisao. U Salonu je samostalno izlagao u listopadu/siječnju 2001./2002.

MEANDAR, 2000./2001.

lijevano željezo, 49 x 52 cm

sign. nema

GA-360

ŽELJKO ZIMA

Vinica, 15. XII. 1946.

Nakon što je maturirao na Odjelu za industrijsko oblikovanje Škole primijenjene umjetnosti u Zagrebu, 1966. upisuje kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu te 1970. diplomira u klasi Valerija Michielija. Kratko radi kao makedtar u Scenografskom odjelu Televizije Zagreb. Od 1973. do 1975. suradnik je Majstorske radionice Antuna Augustinića. Potom se zapošljava kao kipar za modele u kovnici IKOM u Zagrebu, u kojoj ostaje do 1981., kada stječe status slobodnog umjetnika. Uz prekid dok je radio u školi primijenjene umjetnosti u Zagrebu, od 1985. do 1987., samostalno djeluje kao kipar, industrijski dizajner i restaurator. Skulpturu vodi po granici depersonalizirane figuracije i slobodne forme, dok u medaljarstvu ide Janešovskim putom. U Salonu je samostalno izlagao u svibnju/lipnju 2002. te u Studiju skupno u siječnju/veljači 2018.

FORMA VII, 1978.

bronca, vis. 29 cm

sign. d. d. Ž ZIMA 1978

GA-373

IZIDOR POPIJAČ – ŽIGA
Bednja, 2. I. 1947.

Završio je fotografski zanat u Ptuju. Uz likovnu umjetnost, bavi se pisanjem i skladanjem. Dugo je djelovao u rodnoj Bednji, zatim se preselio u Ivanec, gdje je imao vlastitu kiparsku školu, a potom u Risvicu kod Kumrovca, gdje ima svoj atelijer i galeriju. Kao osebujan izvorni umjetnik izrađuje skulpture u terakoti i drvu (fosilnom hrastu, koji pronalazi u koritu rijeke Bednje), socijalne, domoljubne, religiozne i metafizičke tematike. U Galeriji je samostalno izlagao u travnju/svibnju 2003.

U SLAST!, 2003.
terakota, drvo, naravna veličina
sign. na drvenoj podlozi d. d. *IZIDOR POPIJAČ ŽIGA BEDNJANSKI 2003.*
GA-370

PERUŠKO BOGDANIĆ

Stari Grad, 24. X. 1949.

Diplomirao je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1976. u klasi Vjekoslava Rukljača. Kao samostalni umjetnik djeluje do 1995., kada počinje pedagoški rad na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Od 2012. do 2014. bio je njezin dekan, od 2020. profesor emeritus. Od 1996. bio je mentor, a od 2002. umjetnički voditelj Međunarodne studentske kiparske škole Montraker u Vrsaru. Svoja je djela predstavio na mnogim samostalnim i skupnim izložbama te sudjelovao na kiparskim simpozijima i radionicama. Autor je skulptura u javnim prostorima u Zagrebu, Labinu, Kostanjevcima na Krki, Sisku, Poreču i Edinburghu. Dobitnik je nekoliko nagrada i priznanja. Obnašao je i dužnost predsjednika HDLU-a od 1996. do 2000. Priključivši se pos-tmodernističkim kretanjima, stvorio je opus uglavnom u drvu i kamenu, a svoju skulpturu gradi iz potencijala materijala, oslobađajući iz tvarnosti asocijativnu simboliku. U Salonu je samostalno izlagao u rujnu/listopadu 2004. te u Studiju skupno u siječnju/veljači 2018.

HUMBOLDTOV DAR, 1983.

bronca, vis. 16,5 cm

bez sign.

GA-377

ANTE STARČEVIĆ
Zagreb, 29. VIII. 1933. – 2. XI. 2007.

Kiparstvom se počeo baviti kao gimnazijalac, pohađajući tečaj Ante Despota u KUD-u „Ognjen Prica“ 1949. i 1950. Nakon mature dvoji između arhitekture i kiparstva pa 1952. upisuje Arhitektonski fakultet u Zagrebu, ali ga iste godine napušta i upisuje zagrebačku Akademiju likovnih umjetnosti (profesori G. Antunac, A. Augustinčić, F. Kršinić, V. Radauš). Diplomirao je 1957. u klasi Antuna Augustinčića te od tada djeluje kao samostalni umjetnik, baveći se kiparstvom, medaljarstvom, slikearstvom i grafikom. Jedan je od začetnika i osnivača skupine *15 mlađih – Staza* (1959./1960.), Ličkog likovnog anala (1966.) i LIKUM-a. Član je HDLU-a od 1956. i medaljerske sekcije pri Gliptoteci HAZU. Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja te autor više od 80 javnih skulptura. Njegovo djelo obilježavaju realizam, ekspresivnost i stilizacija. U Salonom je skupno izlagao u travnju/lipnju 2001. te samostalno u listopadu/studenome 2005.

DR. ANTE STARČEVIĆ – SKICA ZA SPOMENIK, 1956.
bronca, vis. 30,5 cm
sign. dolje bočno AS
GA-383

BOŽIDAR PEJKOVIĆ

Zadvarje, 26. IV. 1960.

Osnovnu je školu pohađao u Zadvarju i Omišu. Petogodišnju Školu za dekorativnu umjetnost i industrijsko oblikovanje u Splitu upisao je 1974. te maturirao 1979. (Odjel za industrijsko oblikovanje). Istodobno je pohađao Muzičku školu „Josip Hatze“ u Splitu (Teorijski odjel). Studirao je komparativnu književnost i povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu te diplomirao 1989. Nakon jednogodišnjeg pedagoškog iskustva u Obrazovnom centru za jezike u Zagrebu, 1991. zapošljava se kao kustos u Galeriji Antuna Augustiničića u Klanjcu, koju vodi od 1993. do danas. Uz osnovni muzejsko-galerijski posao bavi se teorijom skulpture i grafičkim oblikovanjem. Artikuliranim likovnim govorom uobičjuje idejne koncepte u skulpturalne izričaje. U Galeriji je samostalno izlagao u proljeće 2001., 2002., 2005., 2006., 2008., 2012. i 2013.

NO. 13, 2006.

obojeni polistiren, čelik, medijapan; vis. 192 cm

sign. nema

GA-385

ALEKSANDAR MIDŽOR

Split, 15. II. 1939. – Split, 10. III. 2013.

Školu primijenjene umjetnosti završio je u Zagrebu 1960. Kiparstvo studira na zagrebačkoj Akademiji i diplomira u klasi Franja Kršinića. Kiparsku specijalku završava 1967. kod istog profesora. U Školskom centru za dekorativnu umjetnost i industrijsko oblikovanje u Splitu predaje od 1968. do 1979., kada počinje sveučilišnu karijeru na Fakultetu prirodoslovno-matematičkih znanosti i odgojnih područja. Na Umjetničkoj akademiji u Splitu od njezina je osnutka 1997., a od 1998. do umirovljenja 2010. u trajnom je zvanju redovitog profesora. Vrstan likovni pedagog i samozatajan kipar, radi skulpture suspregnute forme, nesuspagnuta izraza. U Salonu je skupno izlagao u lipnju/srpnju 2012.

RELJEF, OKO 1980.
aluminij, 95 x 95 cm
sign. nema
GA-412

VELIBOR MAČUKATIN

Sumartin, 3. XI. 1919. – Zagreb, 29. III. 2010.

Učio je u Obrtnoj školi u Zagrebu 1937. – 1939. (D. Hotko). Studij na Akademiji (I. Meštrović, F. Kršinić) prekinuo je 1944. i otiošao u NOB. Diplomirao je 1946. godine. Specijalni tečaj kiparstva završio je 1948. kod A. Augustinčića, kojemu je pomagao u izradi spomenika u Batini, New Yorku, Šehitlucima i Gornjoj Stubici. Autor je mnogih spomenika, portreta i figuralnih kompozicija u kamenu, terakoti i bronci te medalja, plaketa i crteža. Razvijenim osjećajem za masu i cjelinu kompozicije modelira malu plastiku stiliziranih oblika, kojom dominira tema ženskog akta. U Salonu je samostalno izlagao u studenome/siječnju 2006./2007.

KONJIĆ, 2000.

bronca 2009.; vis. 23,5 cm

sign. nema

GA-394

POPRSJE VLADIMIRA ILJIČA LENJINA, 1947.

bronca, vis. 50 cm

sign. nema

GA-389

NIKOLA ŠANJEK

Varaždin, 8. XI. 1979.

Još je kao osnovnoškolac zapažen kao kiparsko „čudo od djeteta”. Nakon što je maturirao u Školi primijenjene umjetnosti u Zagrebu (Vinko Fabris), 1988. godine odlazi u Beč, gdje na *Akademiji der Bildenden Kunste* studira kiparstvo u klasi Franza Xavera Olzanta i Angele Bulloch. Diplomirao je 2003. i otad živi i radi u Varaždinu. Autor je javnih plastika (Makarska, Varaždin, Trausdorf an der Wulka u Austriji), a bavi se i restauracijom. Vješt modelira figurativne skulpture egzaltirane geste, simboličkog značenja i katkad stripovske interpretacije. U Salonu je samostalno izlagao u studenome/siječnju 2008./2009.

AUTOSTOPISTICA, 2008.

patinirana terakota, vis. 56 cm

sign. dolje bočno Šanek i žig

GA-393

VANJA RADAUŠ

Vinkovci, 29. IV. 1906. – Zagreb, 25. IV. 1975.

Kiparstvo je diplomirao 1930. na zagrebačkoj Likovnoj akademiji kod Ivana Meštrovića, a socijalna osjetljivost i strastven angažman približavaju ga skupini *Zemlja* (1932.) i poslije partizanskoj borbi, koja u njemu potiče erupciju radova s temama stradanja, smrti i heroike. Od 1945. do 1969. djeluje kao profesor na ALU-u, od 1947. član je JAZU-a, a od 1950. kao majstor – kipar vodi svoju majstorskiju radionicu. Osobito je snažan pečat ostavio svojim kiparskim ciklusima (*Tifusari*, 1956. – 1959.; *Panopticum croaticum*, 1959. – 1961.; *Čovjek i kras*, 1961. – 1963.; *Krvavi fašnik*, 1966.; *Apstraktne forme*, 1966. – 1968.; *Zatvori i logori*, 1969. te *Stupovi hrvatske kulture*, 1969. – 1975.), a raspon njegova opusa proteže se od medalje do spomeničkih ostvarenja. U Salonu je priređena izložba njegovih portreta u svibnju/srpnju 2010.

ŽENSKA FIGURA, 1930-IH

tuš na papiru; 44 x 31 cm

sign. nema

GA-395

MARGARETA LEKIĆ

Osijek, 9. VI. 1982.

Nakon završene II. gimnazije u Osijeku, od 2002. do 2007. studira kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, gdje od 2008. nastavlja poslijediplomski umjetnički doktorski studij. Svoje obrazovanje nadopunjuje studijskim boravcima u Mađarskoj (Balaton, 2004.), SAD-u (Indiana University of Pennsylvania, 2005., Boston, 2010.) i Austriji (Salzburg, 2009.). Priredila je dvadesetak samostalnih (SAD, Hrvatska, Njemačka, Švedska) i sudjelovala u pedesetak skupnih izložbi u zemlji i u inozemstvu, a izvela je i nekoliko javnih radova. Sudjelovala je u mnogim umjetničkim radionicama, kolonijama, sajmovima i festivalima diljem zemlje i svijeta. Za svoj je rad primila mnoge pohvale i nagrade. Članica je HDLU-a u Osijeku i Zagrebu. Od 2008. do 2012. radi kao vanjski umjetnički suradnik na kiparskom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Od 2016. zaposlena je u zvanju asistenta te od 2017. u zvanju umjetničkog suradnika na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Od 2018. zaposlena je i u zvanju umjetničkog suradnika na Građevinskom i arhitektonskom fakultetu u Osijeku. Godine 2020. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu obranila je doktorsku disertaciju pod nazivom Redefinicija skulpture upotrebom suvremenih materijala, što najbolje govori i o njezinu kiparskom senzibilitetu. U Salonu je skupno izlagala u listopadu/studenome 2010., u Galeriji je samostalno nastupila u siječnju 2011. te je u Studiju skupno izlagala u siječnju/ožujku 2020.

BEZ NAZIVA, 2019.
terakota, željezo; 17 x 9 x 9 cm
sign. nema
GA-472

LEONARDO DOKŠA

Zagreb, 13. XI. 1979.

Od 1985. do 1993. pohađa osnovnu školu u Kašini, a od 1993. do 1997. Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, smjer kiparstvo. Od 2003. do 2007. radi kao restauratorski tehničar u tvrtki Oblikovanje d.o.o. u Sesvetama, a potom upisuje kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu te diplomira 2010. u klasi Slavomira Drinkovića. Dobitnik je Posebne rektorove nagrade za akademsku godinu 2009./2010. U razdoblju od 1999. do 2009. sudjeluje u četiri skupne izložbe sesvetskog likovnog kruga u Muzeju Prigorja, gdje ujesen 2010. prvi put i samostalno izlaže (uz Z. Potočkog i I. Marina). Od 2013. radi u Centru za likovni odgoj Grada Zagreba, prvo kao voditelj tečaja kiparstva, a potom keramike. Godine 2022. apsolvirao je geštalt psihoterapiju na Psihika d.o.o. EAPTI. Uz kiparstvo i keramiku bavi se animacijom, računalnim 3D oblikovanjem i videom. Raznovrsnost umjetničkih interesa rezultira i raznolikošću stilskih izraza. U Salonu je skupno izlagao u listopadu/studenome 2010. te u Galeriji samostalno u rujnu/listopadu 2011.

RAT, 2011.
glina, plastika, beton, 11 x 25 x 25 cm
sign. nema
GA-406

KREŠIMIR KATUŠIĆ
Zagreb, 14. IV. 1979.

U Zagrebu je završio srednju Grafičku školu. U Centru za likovni odgoj završio je 2002. stručno obrazovanje za kiparsko-restauratorskog oblikovatelja, a 2005. na Institutu za psihodramu stručnu izobrazbu za psihodramskog koterapeuta. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2011. diplomirao je kiparstvo u klasi Mire Vuce, a 2021. doktorirao pod mentorstvom Petra Barišića i Žarka Paića. Radio je kao likovni koterapeut u likovnoj radionici Dnevnog centra za rehabilitaciju i pomoć djeci s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju „Mala kuća“. Kao dio kreativnog tima vodio je izradu skulptura za Višeosjetilni park na Jarunu 2004./2005. Autor je mnogih socijalno angažiranih projekata (Rektorova nagrada za projekt *Kreativnost kao most*). Dobitnik je Top stipendije te stipendije Grada Zagreba za izvrsnost doktoranada. Svoje kiparske i teorijske radove predstavlja na filozofskim simpozijima i likovnim akademijama u Hrvatskoj i u inozemstvu. Deset njegovih radova postavljeno je kao javna plastika u Hrvatskoj i Austriji. Izlagao je na nekoliko skupnih i trinaest samostalnih izložbi u Zagrebu, Splitu, Klanjcu, Grožnjanu, Bjelovaru, Malom Lošinju i Sarajevu. Član je HDLU-a Zagreb i HZSU-a od 2017. Svoj likovni rad nastoji povezati s filozofskim načelima, prirodnim znanostima (osobito matematikom, fizikom, geometrijom) i psihološkim uvidima, stvarajući kiparski opus obilježen osebujnom i sugestivnom figuracijom. U Salonu je samostalno izlagao u listopadu/studenome 2011.

HOMO INFORMATICUS, 2009.

gips, vis. 89 cm

sign. nema

GA-494

ANA KOVAČIĆ

Zagreb, 28. II. 1986.

Završila je Klasičnu gimnaziju u Zagrebu. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirala je 2010. kiparstvo u klasi prof. Slavomira Drinkovića, a 2013. na Odsjeku za animirani film i nove medije – smjer novi mediji. Studijski je boravila na Indiana University of Pennsylvania (2009.), na londonskom Metropolitan University i University of Ulster, u Belfastu (2011.), na Akademiji Schloss Solitude u Stuttgartu (2017.) te u Kaunasu, u Litvi (2019.). U koautorstvu s Igorom Rufom dobitnica je prve nagrade za rješenje atrija Filozofskog fakulteta u Zagrebu (2008.), a 2010. za svoju je skulpturu osvojila prvu nagradu na izložbi u Salonu Hoerbinger u Beču. Od 2007. sudjeluje u mnogim kolonijama i skupnim izložbama, a samostalno izlaže u Indiani, Zagrebu, Klanjcu, Celju, Osijeku, Splitu, Stuttgartu i Kaunasu. Od 2014. član je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Godine 2013. nominirana je za nagradu Essl, 2015. osvojila je nagradu festivala Vizura Aperta u Momjanu, a 2017. bila je finalistica Nagrada Radoslav Putar. Njezini su radovi u kolekciji Erste banke i u javnom prostoru (Sirnitz i Maria Saal u Austriji). U svojem radu istražuje povezanost osobne i kolektivne memorije te način na koji je memorija upisana u naša tijela i prostore u kojima živimo. U Salonu je samostalno izlagala u listopadu/studenome 2011.

AUTOPORTRETNAA FIGURA, 2010.

akristal, vis. 21 cm

sign. nema

GA-407

IGOR RUF

Virovitica, 20. IX. 1984.

U Virovici je završio Tehničku školu. Magistrirao je kiparstvo 2010. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi Stjepana Gračana. Od 2007. sudjeluje na skupnim izložbama i u likovnim kolonijama, a dosad se predstavio na dvadesetak samostalnih izložbi. Dobitnik je nekoliko nagrada: prve nagrade (u koautorstvu s Anom Kovačić) na natječaju „Kreativne perspektive“ za rješenje atrija Filozofskog fakulteta u Zagrebu (2008.), druge nagrade na natječaju za izradu 3D objekta za nagradu „Luka Ritz“ (2009.), nagrade za najbolji diplomski rad kiparskog odsjeka ALU-a u Zagrebu (2010.), Velike nagrade 11. trijenala hrvatskog kiparstva i Glavne nagrade 31. Salona mladih (2012.) te Nagrade Radoslav Putar (2014.). Od 2012. radi kao asistent na ALU-u u Zagrebu, a od 2018. u zvanju je docenta. Član je HDLU-a od 2011. Stalnim eksperimentima proširuje svoj kiparski izričaj izvan tradicionalnog shvaćanja forme u prostoru te lumino-kinetičkim konstrukcijama, multimedijским ambijentalnim instalacijama i performansom ironijski, ludički i parodijom propituje značenja umjetnosti i našeg odnosa prema njoj. U Salonu je samostalno izlagao u listopadu/studenome 2011.

PEĆINA, 2015.

video

8'39"

GA-495

MAJA ŠIMUNOVIĆ
Zagreb, 1. I. 1989.

Maturira 2007. u Zagrebu u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna, aranžersko-scenografski odjel. Iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu, smjer kiparstvo, gdje u klasi Nikole Vučkovića studira dvije godine. Treću i četvrtu godinu preddiplomskog sveučilišnog studija kiparstva nastavlja na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu – smjer Mala plastika i medaljarstvo – u klasi Damira Mataušića. Godine 2012., u klasi istog profesora, kao studentica prve godine diplomskog sveučilišnog studija kiparstva, osvaja godišnju stipendiju Erste banke na natječaju *Erste fragmenti 8* te diplomira 2013. Radi kao restaurator konzervator u Terracotti d.o.o. od 2016. do 2021., kada u Algebri završava tečaj digitalnog marketinga. Od 2022. zaposlena je u Ekipi kipara d.o.o. Sudjelovala je u više radionica i projekata te skupnih izložbi u zemlji i u inozemstvu, a priredila je i nekoliko samostalnih izložbi. Kiparica je iznimnog senzibiliteta i snage. U Galeriji je samostalno izlagala u siječnju/veljači (produljeno do travnja) 2012. te u Studiju skupno u siječnju/ožujku 2020.

DRŽIM SVE KONCE U RUKAMA, 2017.
akristal, žica, boja; vis. 21 cm
sign. nema
GA-474

KAŽIMIR HRASTE
Supetar na Braču, 2. II. 1954.

Maturirao je 1972. u Školi primijenjenih umjetnosti u Splitu, a 1978. diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi Valerija Michielija. Poslijediplomski studij kiparstva završio je 1984. u Ljubljani, u klasi Drage Tršara. Od 1980. radi na Fakultetu prirodoslovno-matematičkih znanosti i odgojnih područja u Splitu, a 1990. provodi semestar na stručnom usavršavanju u Rimu, kao stipendist talijanske vlade. Bio je dekan u osnivanju Umjetničke akademije u Splitu (1997.), na kojoj će godinama raditi kao nastavnik predmeta Kiparstvo, sada kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Od 2003. do 2015. godine drži nastavu iz predmeta Crtanje i Oblikovanje na Fakultetu građevinarstva, arhitekture i geodezije u Splitu. Sudjelovao je u mnogobrojnim skupnim izložbama, a samostalno je izlagao četrdesetak puta. Autor je nekoliko javnih skulptura, a njegova su djela u privatnim i javnim zbirkama. Za svoj rad primio je ugledne nagrade i priznanja, među kojima su odličja Predsjednika Republike Hrvatske Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića i Katarine Zrinske. Od 2012. bio je suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a od 2022. njezin je redoviti član. Dojmljivim gradbenim impulsom izdvaja se među kiparima koji svoje djelo stvaraju u dijalogu tradicije i suvremenosti. U Salonu je skupno izlagao u lipnju/srpnju 2012.

GLAVA, 1985.
drvo, vis. 39,5 cm
sign. nema
GA-410

SV. DUJE, 2006.
čelik, 111 x 83 cm
sign. nema
GA-411

NIKOLA DŽAJA

Lištani, 13. IX. 1959.

Maturirao je u Školskom centru za dekorativnu umjetnost i industrijsko oblikovanje u Splitu 1979. te 1984. diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu, u klasi Koste Angelija Radovanija. Od 1986. do 1997. predaje u Školi likovnih umjetnosti u Splitu, a od 1994. i na studiju Likovne kulture Sveučilišta u Splitu, pa 1997. nastavlja raditi na novoosnovanoj Umjetničkoj akademiji u Splitu, od 2022. u zvanju redovitog profesora. Od 1996. je i profesor mentor u međunarodnoj ljetnoj studentskoj kiparskoj školi u kamenu Montraker u Vrsaru. Godine 1999. objavio je knjigu „Tradicionalna obrada kamena klasičnim alatima“. Od 1986. član je HDLU-a, a nekoliko je puta član predsjedništva HDLU-a u Splitu te u jednom mandatu i predsjednik. Sudjelovao je u mnogim skupnim izložbama, a samostalno je izlagao tridesetak puta. Autor je više javnih skulptura. Godine 2019. pobijedio je na natječaju za spomenik Andriji Mohorovičiću u Zagrebu (otkiven 2022.). Svoj kiparski izraz temelji na tradicionalnoj formi koju transponira suvremenim senzibilitetom. U Salonu je skupno izlagao u lipnju/srpnju 2012. i samostalno u rujnu/listopadu 2014. te u Studiju skupno u rujnu/listopadu 2020.

AUTOPORTRET, 1981.

gips, vis. 16 cm

sign. nema

GA-409

IDEOLOŠKA BAJKA, 1981.
gips, staklo, pluto, vosak, drvo; vis. 60 cm
sign. nema
GA-437

SLOBODAN TOMIĆ

Split. 22. IV. 1960.

Maturirao je u Školskom centru za dekorativnu umjetnost i industrijsko oblikovanje u Splitu 1979. te diplomirao grafiku na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu 1984., u klasi Dževada Hoze. Od 1985. do 1986. pohađa poslijediplomski studij na Grafičkom odsjeku Fakulteta likovnih umjetnosti u Beogradu, u klasi B. Krsmanovića. Od 1985. radi u Centru za odgoj i obrazovanje u umjetnosti i kulturi u Splitu. Od 1999. predaje i na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu, gdje je od 2008. stalno zaposlen, trenutačno u zvanju izvanrednog profesora, a od 2021. je i prodekan za nastavu. Od 1994. počinje eksperimentirati s digitalnom grafikom i animacijom, istodobno se koristeći računalom u nastavi i grafičkom dizajnu. Izlaže na mnogim skupnim i samostalnim izložbama u Hrvatskoj i u inozemstvu, radi na eksperimentalnim projektima, u sklopu kojih sudjeluje u performansima i izrađuje scenografije. Sudjeluje i na festivalima eksperimentalnog i animiranog filma. Dobitnik je mnogih međunarodnih nagrada za grafiku i kratki film. U Salonu je skupno izlagao u lipnju/srpnju 2012.

RITAM ZLOČINA, 2012.

suha igla, 6 listova 50 x 50 cm

sign. na 5 listova d. d. S. Tomić 2012., natpis d. l. suha igla, u sredini RITAM ZLOČINA,
a svaki list s jednim od brojeva I, III, III, V, VI. • GA-414

LOREN ŽIVKOVIĆ KULJIŠ
Split, 28. II.1973.

Nakon završene Pomorske škole u Splitu, diplomirao je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1997., u klasi Stipe Sikirice. Tijekom studija radio je kao suradnik Petra Barišića. Godinu 2002. proveo je na studijskom boravku u SAD-u. Od 1997. član je HULU-a u Splitu, a od 2001. do 2006. član je HZSU-a. Od 1998. radi kao vanjski suradnik na UMAS-u, gdje se 2006. i stalno zapošljava, od 2022. u zvanju redovitog profesora. Izlagao je na mnogim skupnim i samostalnim izložbama, nekoliko je puta nagrađivan, a ove je godine svojim intermedijalnim radom osvojio Veliku nagradu 14. trijenalna hrvatskoga kiparstva. U Salonu je skupno izlagao u lipnju/srpnju 2012.

OKRUŽENJE, DETALJ, 2010.
fotografija, crtež olovkom; 20 x 58,9 cm
sign. nema
GA-415

ROBERT JOZIĆ
Glamoč, 18. IX. 1978.

Osnovnu je školu završio u Kaštel Kambelovcu 1993. Maturirao je u Školi likovnih umjetnosti u Splitu 1997. te upisao kiparstvo na novoosnovanoj Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu. Diplomirao je 2002. u klasi Kuzme Kovačića. Od tada počinje rad na Odsjeku za kiparstvo kao vanjski suradnik, 2004. dobiva mjesto asistenta kod Aleksandra Midžora, a danas je u zvanju izvanrednog profesora. Poslijediplomski doktorski studij upisuje 2010. na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, kod mentora Slavomira Drinkovića. Izlagao je na nekoliko samostalnih i skupnih izložbi, izveo više javnih radova te osvojio nekoliko natječajnih nagrada. Svojim djelima u raznim materijalima nastavlja liniju modernističke tradicije u suvremenosti. U Salonu je skupno izlagao u lipnju/srpnju 2012.

ROI, 2012.
bronca, 18 x 20 x 18 cm
sign. nema
GA-418

MIROSLAV RADELJAK

Knin, 29. V. 1953.

Školu primijenjene umjetnosti završio je u Splitu, a Fakultet primijenjenih umjetnosti, Odsjek keramike, u Beogradu 1978. Izlaže samostalno te sudjeluje na mnogim skupnim izložbama i u likovnim kolonijama. Od 1992. zaposlen je u Školi likovnih umjetnosti u Splitu kao nastavnik keramike, a od 2007. do umirovljenja 2018. radi i na Umetničkoj akademiji u Splitu kao vanjski suradnik predavač. Njegovo se djelo odlikuje začudnim majstorstvom tehnike. U Salonu je skupno izlagao u lipnju/srpnju 2012.

FORMA U NIZU, 2001.

terakota, vis. 33 cm

sign. odozdo M. RADELJAK, iznutra Radeljak 2001.

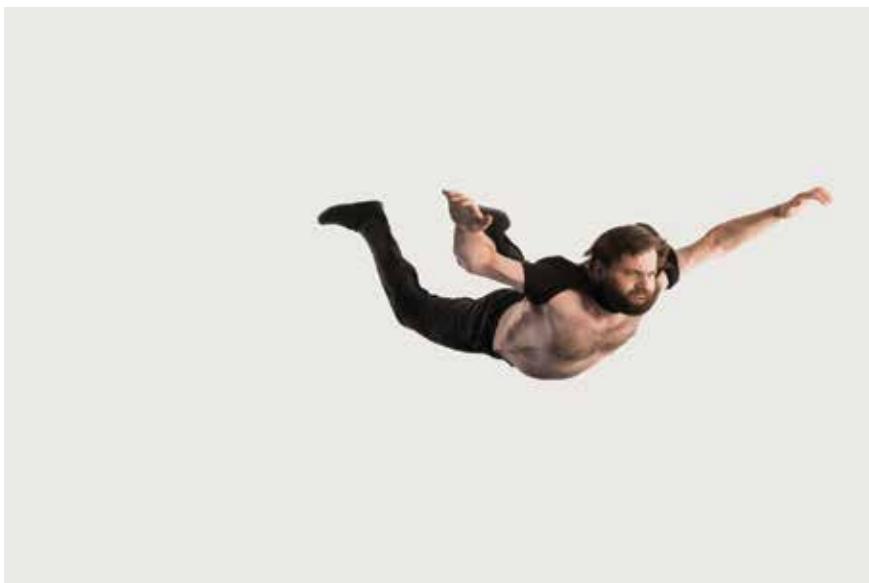
GA-413

JELENA AZINOVIĆ
Zagreb, 27. II. 1986.

Nakon mature u zagrebačkoj VII. gimnaziji, godine 2004. upisala je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu te diplomirala 2011. u klasi Mire Vuce. Uz studij kiparstva, pohađala je izborni kolegij Mala plastika i medaljarstvo kod Damira Mataušića. Dobitnica je stipendije Grada Zagreba (2007./2008. i 2008./2009.), Top stipendije za top studente (2010.) te (s Jašom Zelmanovićem) prve nagrade na natječaju „Riječka klupa“ u organizaciji udruge građana Riječki val i portala pogledaj.to (2011.). Sudjelovala je na nekoliko skupnih izložbi u Hrvatskoj i u inozemstvu (Zagreb, Dubrovnik, Osijek, Karlsruhe, Beč, Milano, Beograd, Sofija) te kiparskih kolonija (Vinkovci, Jankovac, Belgija), a samostalno je izlagala u Zagrebu (2012., 2013., 2014.), Klanjcu 2012., Kastvu 2013. i Karlsruheu 2019. Članica je HDLU-a. Svojim sugestivnim kiparskim radovima u gipsu, akristalu, drvu i metalu problematizira socijalne devijacije suvremenog društva. Uvjeverljivom figuracijom potkopava uvriježena značenja i interpretacije te podvrgava kritici hipokriziju, imperative ljepote i dehumanizaciju. Živi i radi u Karlsruheu, u Njemačkoj. U Salonu je samostalno izlagala u listopadu/studenome 2012.

GOOD BOY; DADDY LOVES YOU, 2022.
lijevana keramika, vis. 22 cm
sign. desno straga žig / 2022.
GA-498

PREDRAG PAVIĆ
Zagreb, 13. VI. 1982.

U Zagrebu je maturirao u Trgovačkoj školi. Na Nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirao je kiparstvo 2011. u klasi Petra Barišića. Studijski se usavršavao na Moholy-Nagy University of Arts and Design u Budimpešti (2010.), u Dusseldorfu (2014.) i New Yorku (2021.). Od 2009. sudjeluje na više od 50 skupnih izložbi u Hrvatskoj i u inozemstvu, a samostalno je izlagao 16 puta. Dobitnik je uglednih nagrada (velika nagrada X. trijenalna hrvatskog kiparstva, 2009.; nagrada za najboljeg diplomanta ALU-a, 2011.; nagrada Emanuel Vidović na 38. Splitskom salonu, 2013.; nagrada Hrvatskog odsjeka AICA na XII. trijenalnu hrvatskog kiparstva, 2015; nagrada Radoslav Putar, 2019.; nagrada 27. slavonskog bijenala, 2020.). Član je HDLU-a od 2011. Predsjednik je producijskog kolektiva *Deminutiv studio*. Od 2021. docent je na ALU-u u Zagrebu. Nesklon autoritativnim sustavima, gotovim rješenjima i pamfletnim odgovorima, satirički i egzistencijalistički propituje stanje umjetnosti i umjetnika u društvu. Interaktivnim svjetlosnim instalacijama, performansom ili korištenjem poznatih objekata i procesa u promijenjenom kontekstu, ogoljuje ustaljene norme do apsurda. U Salonu je samostalno izlagao u listopadu/studenome 2012.

PARACHUTE (IZ SERIJE SUCCEEDING DANGEROUSLY),
2018.
video, 3'9"
GA-497

PETAR POPIJAČ

Varaždin, 9. VI. 1988.

Nakon mature u Školi za umjetnost, dizajn, grafiku i odjeću u Zaboku, 2007. upisao je Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je 2012. diplomirao kiparstvo u klasi Slavomira Drinkovića, a doktorirao 2020. u klasi Petra Baršića. Izlagao je na mnogo samostalnih i skupnih izložbi u Hrvatskoj (Zagreb, Klanjec, Varaždin, Split, Gornja Stubica, Rijeka, V. Gorica, Zaprešić) i u inozemstvu (Strasbourg, Tuzla, Kostanjevica na Krki, Dresden). Sudjelovao je u mnogobrojnim radionicama i kolonijama. Dobitnik je priznanja i nagrada: Rektorova nagrada, 2011.; druga nagrada na natječaju Olimpijski sport i umjetnost, 2012.; na Festivalu skulpture u pijesku u Loparu treća nagrada 2012.; druga nagrada, s A. Smržlić, 2014.; druga nagrada, s A. Popijačem, 2019. te prva nagrada, s V. Jakuš, 2021.). Član je HDLU-a od 2013. i HZSU-a od 2014. U svojem radu stvara sinteze različitih medija i stilova likovnog izraza. U doktorskom istraživanju propituje granice kiparskog medija i analizira obilježja kiparske forme izvan konvencija statike. U Salonu je skupno izlagao u listopadu/studenome 2010. i samostalno u listopadu/studenome 2012., u Galeriji samostalno u rujnu/listopadu 2013. te u Studiju skupno u siječnju/veljači 2018. i rujnu/listopadu 2020.

ZID – DVRIJE FAZE (DIPTIH), 2012.

metal, gips, 75 x 30 cm (x2)

sign. nema

GA-417

UNIFORMA, 2012.
beton, željezo, 196 x 68 cm
sign. nema
GA-431

MAK MELCHER

Mostar, 8. III. 1983.

Maturirao je 2002. u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, na Odjelu za dizajn keramike, a 2003. upisao je kiparstvo na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti. Diplomirao je 2008. godine u klasi Mire Vuce. Od 2009. član je HDLU-a, a od 2012. radi kao profesor stručnih predmeta u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Skupno izlaže od 2005., a samostalno od 2012. Njegove ekspresivne forme izražavaju i odražavaju vremenitost, osobito u skulpturalnim instalacijama i velikim skulpturama instaliranim u prostor, a što je naglašeno izborom gline za osnovni materijal kiparskog izraza. U Galeriji je samostalno izlagao u siječnju/veljači 2013. te u Studiju skupno u siječnju/ožujku 2020.

LIČINKE, 2012.

terakota, 32 x 10 x 11 cm, 11 x 39 x 10 cm, 20 x 30 x 10 cm

sign. dolje *Mak / Melcher / 2012*; sign. *odozdo Melcher / 2012*; sign. *odozdo Melcher / 2012*
GA-469

KREŠIMIR ROD

Veliki Bukovec (Mače), 9. III. 1970.

Maturirao je 1989. u Školi primijenjene umjetnosti u Zagrebu, gdje je iste godine upisao studij kiparstva na ALU-u te 1994. diplomirao u klasi Stipe Sikirice. Dobitnik je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu i nagrade Zagrebačke banke za najboljeg diplomanta na kiparskom odjeku te prve nagrade za kiparstvo na Zagorskem salonu 2003. Izlagao je na mnogim skupnim i samostalnim izložbama. Od 1996. radi na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu kao viši stručni suradnik za obradu kamena, drva i metala. Njegovi su kiparski radovi postavljeni kao javne plastike u Vrsaru, Zagrebu, Zlataru, G. Stubici, Jakovlju, Bedekovčini, Obrežu i Šibeniku, Lokvama i Požegi. Član je HDLU-a od 1998. Njegova skulptura na granici figuracije i apstrakcije odlikuje se zanatskom vrsnoćom i smisлом za ljepotu pročišćene forme koju traži u dijalogu s materijalom. Osobit uspjeh postiže radovima u drvu i kamenu. U Salonu je samostalno izlagao u lipnju/rujnu 2013. te u Studiju skupno u siječnju/veljači 2018.

GLAVA, 2013.

drvo, vis. 30 cm

sign. nema

GA-421

MAROJE BATIĆ
Zagreb, 27. IX. 1987.

U Zagrebu je 2007. završio Školu primijenjene umjetnosti i dizajna (kiparski odjel) te upisao Akademiju likovnih umjetnosti. Diplomirao je kiparstvo 2011. u klasi Peruška Bogdanića. Od 2008. sudjeluje u umjetničkim kolonijama (Našice), plesnim performansima (Zagreb), kiparskim radionicama (Vinkovci) i skupnim izložbama (Dubrovnik, Rijeka, Zagreb, Pula, Split). Autor je spomenika Zvonku Bušiću u Rovanijskoj (2015.) i fra Anti Pavlovu (crkva sv. Jurja u Kruševu, 2019.). Uz kiparstvo koje temelji na ljudskoj figuri, bavi se i izradom mozaika i restauracijom (crkva sv. Blaža u Zagrebu, crkva sv. Jeronima u Rijeci, hotel u Opatiji). U Salonu je samostalno izlagao u studenome/siječnju 2013./2014.

HEROJ SAMOĆE, 2013.
akristal, vis. 54 cm
sign. nema
GA-487

VOJIN HRASTE
Šibenik, 10. VIII. 1981.

Maturirao je 2000. u Prvoj gimnaziji u Splitu. Diplomirao je kiparstvo u klasi Slavomira Drinkovića 2006. te postao asistentom Petra Barišića na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje 2008. upisuje i poslijediplomski doktorski studij, kod mentora Slavomira Drinkovića. Od 2007. radi kao asistent (vanjski suradnik) na Umjetničkoj akademiji u Splitu, a od 2011. asistent je na kiparskom odsjeku zagrebačke Akademije. Stekavši zvanje docenta, od 2018. radi na nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Uz kiparstvo, bavi se i glazbom: jedan je od osnivača i članova splitskog sastava Leut Magnetik (2001.), u kojem svira bas-gitaru i jedan je od vokala. Izlagao je na nekoliko samostalnih i skupnih izložbi, a za svoj je rad dobio mnogo pohvala i nagrada. Njegove igralačke skulpture i instalacije rezultat su interdisciplinarnog pristupa kiparstvu i sinergijskog korištenja različitih medija i materijala. U Salonu je skupno izlagao u lipnju/srpnju 2012., u Galeriji samostalno u siječnju/ožujku 2014., a u Studiju skupno u siječnju/veljači 2018. i u siječnju/ožujku 2020.

BEZ NAZIVA, 2018.
plastika, redimejd, vis. 27,5 cm
sign. nema
GA-473

BORIS DOGAN

Zagreb, 29. X. 1923. – Zagreb, 26. III. 1992.

U Zagrebu 1945. završava gimnaziju te 1946. upisuje Akademiju likovnih umjetnosti. Diplomirao je slikarstvo 1950. u klasi Marijana Detonija, nakon čega do 1952. pohađa specijalku kod Ljube Babića. Do 1960. bio je suradnik Majstorske radionice Krste Hegedušića. Od 1957. član je skupine *Mart*. Od 1974. do 1978. bio je potpredsjednik Skupštine grada Zagreba zadužen za kulturu. Tijekom 50-ih i 60-ih godina dvadesetog stoljeća slikao je poetične i maštovite krajolike te portrete, a 70-ih i 80-ih približio se apstraktnom izrazu, enformelu i tašizmu u kompozicijama naglašenih kromatskih vrijednosti. Bavio se scenografijom, kostimografijom i ilustriranjem knjiga (nagrada Grigor Vitez za ilustraciju knjige „Crna kraljica“ Č. Price 1974. i „Novo vrijeme“ D. Dražgojevića 1976.) te izradom plakata i tapiserija. U Galeriji je izlagao skupno u travnju/svibnju 2014.

PO VETRU GLAS, 1971.

serigrafija, 65 x 50 cm

sign. d. d. B. Dogan 71.

GA-432

SJENA

Stella PERNJEK
Osijek, 22. II. 1991.

Školu primijenjene umjetnosti i dizajna pohađala je dvije godine u Puli, a dvije u Zagrebu, gdje je i maturirala 2009. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirala je 2015. u klasi Slavomira Drinkovića. Godine 2013. nagrađena je Rektorovom nagradom za realizaciju kiparskog projekta *Svijetle pruge/Znakovi upozorenja*, a 2015. kao najbolji student kiparskog odsjeka ALU-a. Sudjelovala je na skupnim izložbama te u scenografskim i kiparskim radionicama. Tri njezine skulpture postavljene su kao javna plastika. Prva izložba njezinih slika održana je u Londonu 2016. Od 2017. živi i stvara u Sydneyu, gdje kroz interdisciplinarnu umjetničku praksu sudjeluje u svijetu umjetnosti, dizajna i arhitekture. U Salonu je samostalno izlagala u lipnju/srpnju 2014.

SJENA, 2012.
bronca, vis. 27,7 cm
sign. nema
GA-434

GEORGETTE YVETTE PONTE

Nica, Francuska, 10. IX. 1983.

Diplomirala je na Odsjeku kiparstva u klasi Peruška Bogdanića na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2014. U posljednjih dvadesetak godina sudjelovala je na nekoliko samostalnih i skupnih izložbi u Hrvatskoj i u inozemstvu, u kiparskim radionicama te 2014. u umjetničkoj rezidenciji Glo Art u Belgiji. Autorica je nekoliko javnih skulptura u Hrvatskoj i u inozemstvu. Dobitnica je prve nagrade tvornice Kraš za suvenir Opatije 2007., prve nagrade za fotografiju u Voloskom 2011., prve nagrade na 32. međunarodnom likovnom natječaju Mandrač u Voloskom 2017. Njezina skulptura *Marin Getaldić* postavljena je u zagrebački javni prostor u sklopu projekta *sit & meet*. Članica je HDLU-a u Rijeci. Bavi se kiparstvom, slikarstvom, fotografijom i restauracijom. U njezinu je likovnom radu snažno prisutan rodni diskurs, pri čemu afirmira ljepotu ženskog tijela i upozorava na pritisak klišeiziranih odnosa prema njemu. U Salonu je samostalno izlagala u lipnju/srpnju 2014.

ONO ŠTO JE OSTALO OD..., 2014.

akristal, 43 x 27 x 11 cm

sign. nema

GA-433

SANJIN VINKOVIĆ

Zagreb, 18. IX. 1988.

U Zagrebu je završio Školu primijenjene umjetnosti i dizajna 2007. te 2013. diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u klasi Mile Blaževića. Radio je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu u kiparskom odjelu izrade kazališnih rekvizita. Sudjelovao je na rezidencijskom likovnom programu Glo Art u Belgiji. Od 2011. sudjeluje na mnogobrojnim radionicama i skupnim izložbama, a samostalno se predstavio četiri puta. Dobitnik je nagrada za kreativno umjetničko rješenje na Floraartu u Zagrebu 2018. Dvije njegove skulpture (*S. Penkala i I. Vučetić*) postavljene su 2022. kao javna plastika u Zagrebu u sklopu projekta *sit & meet*. Uz kiparstvo, bavi se i pedagoškim radom. U svoje razvedene i dinamične kompozicije izvedene kombiniranjem tehnikom, metalom i drvom često uključuje boju i modularni sustav, a stvara u rasponu od apstraktnih formi do figuracija. U Salonu je samostalno izlagao u lipnju/srpnju 2014.

MATIJA GUBEC, 2022.

gips, vis. 57 cm

sign. straga dolje S.V. / 2021

GA-492

PETAR ĆUJO
Zagreb, 30. IX. 1991.

Godine 2010. završava Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu (smjer kiparstva) te upisuje kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Diplomirao je 2017. u klasi profesora Peruška Bogdanića. Sudjelovao je na desetak zajedničkih izložbi, radionica i umjetničkih projekata te imao samostalne izložbe u Zagrebu, Klanjcu, Zadru i Budvi (Crna Gora). Dobitnik je nekoliko studentskih i profesionalnih nagrada, dobitnik je rektorove nagrade za skupni rad „Hrvatski izumi“. Njegove skulpture postavljene su kao javna plastika u Bolu na Braču, Lovincu, Žumberku i Vrsaru. Član je HDLU-a od 2019. Njegov je rad ponajprije vezan za klasične kiparske forme i tehnike. Osobito se ističe u radu s kamenom, u kojem dolazi do izražaja njegova zanatska vještina kojom oblikuje asocijativne i profinjene skulpture na granici figuracije i apstrakcije. Živi i djeluje u Zagrebu u statusu slobodnog umjetnika. U Salonu je samostalno izlagao u listopadu/studenome 2015.

ZAGORKA, 2022.
kamen, vis. 45 cm
sign. straga dolje Ćujo
GA-490

REBECCA GLAVAN GLUŠAC

Zagreb, 1. XI. 1990.

U Zagrebu 2009. završava Školu primijenjene umjetnosti i dizajna (smjer kiparstva). Iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje se 2011. opredjeljuje za smjer Mala plastika i medaljarstvo te diplomira 2015. pod vodstvom Damira Mataušića. Sudjelovala je na nekoliko radionica i skupnih izložbi. S J. Mavrić, M. Pack i I. Šintić osvojila je treće mjesto na Festivalu skulpture u pijesku u Loparu 2014. te drugo mjesto 2015. Vodila je likovne radionice za djecu i odrasle u Narodnom sveučilištu Sesvete. Od 2018. zaposlena je kao kiparski restaurator na obnovama pročelja. Član je HDLU-a od 2016. U kiparstvu njeguje malu formu, a njezine se medalje odlikuju profinjenim i pročišćenim kompozicijama. U Salonu je samostalno izlagala u listopadu/studenome 2015.

ENERGIJA, 2013. • SLOBODA, 2013. • SLOBODA, 2013.

taktilna medalja, bronca; ø 10 cm

sign. nema

GA-483 • GA-484 • GA-485

IVAN MLADENOVIĆ
Varaždin, 25. IX. 1989.

U Varaždinu je završio osnovnu i srednju školu. Diplomirao je 2015. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi Slavomira Drinkovića, smjer kiparstvo. Tijekom i nakon studija sudjelovao je na trideset i pet skupnih i šest samostalnih izložbi u Zagrebu, Klanjcu, Varaždinu i Čakovcu. Autor je nekoliko javnih skulptura i nagrada. Sudjelovao je u radionicama izrade skulptura u drvu u Jarčevcu, Bjelovaru i Varaždinu, u kamenu u Vrsaru i Hvaru te ledu u Varaždinu. Zaposlen je kao nastavnik likovnog odgoja u trima osnovnim školama u Međimurju. Osobito njeguje obradu kamena. U skulpturi nastoji tradicionalnim kiparskim postupcima postići samodostatnost ljepote forme, ponajprije zanatskom kompetencijom. U Salonu je samostalno izlagao u listopadu/studenome 2015.

BIJELI BIK, 2020.
kamen, vis. 25 cm
sign. nema
GA-493

IKA PERAIĆ
Zagreb, 16. II. 1981.

U Zagrebu je 1999. maturirala na Odjelu za dizajn metala Škole primijenjene umjetnosti i dizajna te 2004. diplomirala kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti, u klasi Damira Mataušića. Kao dobitnica CEEPUS-ove stipendije, 2002. provela je dva mjeseca na Sveučilištu umjetnosti i dizajna u Cluj-Napoci u Rumunjskoj. Nakon studija, 2005. dobila je stipendiju za Pilchuck Summer Glass School (u Seattleu, u SAD-u), a 2006. i 2007. UNESCO-vu stipendiju za četveromjesečni rezidencijalni program u Cittadellarteu (Fondazione Pistoletto, Biella, Italija). Poslije preddiplomskog Studija dizajna pri Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu, dobila je punu stipendiju za diplomanete Sveučilišta u Alberti u Edmontonu (u Kanadi), gdje je magistrirala 2014., a tijekom studija radila je kao asistent i predavač. Godine 2014. dobila je stipendiju za stažiranje na Getty Institute u Los Angelesu, koju zbog obiteljske situacije nije iskoristila. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika od 2004., Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika od 2008. i Hrvatskog dizajnerskog društva od 2011. Izlaže skupno od 2001. te od 2006. i samostalno, u zemlji i u inozemstvu. Godine 2017. seli se u Kanadu. Dizajnersko i umjetničko obrazovanje znatno je utjecalo na njezine profesionalne interese i interdisciplinarni pristup radu s fokusom na konceptualni dizajn, produkt-dizajn te kiparske, socijalne i umjetničko-dizajnerske istraživačke projekte. U Galeriji je samostalno izlagala u siječnju/ožujku 2016.

PUKOTINA, 2020.
polirani nehrđajući čelik debljine 1,75 mm, 64 x 30 x 16 cm
sign. nema
GA-470

NIKOLA BOLČEVIĆ
Zagreb, 23. VI. 1937. – 5. XII. 2016.

Nakon osnovne škole pohađao je Školu primijenjene umjetnosti u kojoj je maturirao 1961. Godine 1963. diplomirao je na Pedagoškoj akademiji (likovno-umjetnička skupina). Studirao je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu i diplomirao 1970. u klasi Valerija Micićelija. Bio je suradnik Majstorske radionice Antuna Augustinčića od 1970. do 1972. godine. Od 1978. do 1980. bio je direktor Galerije Antuna Augustinčića u Klanjcu. Od 1980. djelovao je kao restaurator i samostalni umjetnik izvodeći crteže, skulpture manjih dimenzija u terakoti i gipsu te portrete. Uz udio na Augustinčićevu *Spomeniku seljačkoj buni i Matiji Cupcu* u Gornjoj Stubici, autor je *Spomenika palim Kustošnjancima u NOB-u* u Zagrebu (1985.). Izlagao je na skupnim izložbama, a samostalno se predstavio u Zagrebu 1981. (dva puta) i 1983. godine. Njegovi se radovi odlikuju specifičnim individualnim odmakom u sklopu tradicionalnog pristupa klasičnoj figuraciji. U Salonu mu je priredena retrospektivna izložba u svibnju/lipnju 2016.

DJEVOJKA I NOĆNI LEPTIR, 1983.
gips, vis. 43,5 cm
sign. odozdo BOLČEVIĆ
GA-439

SKICA ZA SPOMENIK PALIM KUSTOŠIJANCIMA, 1985.

gips, boja; vis. 80 cm

sign. nema

GA-440

DRAGOSLAV DRAGIČEVIĆ
Supetar na Braču, 15. VI. 1988.

Osnovnu školu pohađao je u rodnom mjestu, a srednju Školu likovnih umjetnosti u Splitu, gdje je maturirao 2007. (smjer kiparski dizajner). Na Umjetničkoj akademiji u Splitu završio je preddiplomski studij kiparstva 2010. u klasi Matka Mijića. Nastavlja diplomski studij, dobiva Rektorovu nagradu za posebna postignuća za akademsku godinu 2011./2012. te 2013. diplomira u klasi Kažimira Hraste. Od 2013. do 2016. radi kao vanjski stručni suradnik na Fakultetu građevinarstva, arhitekture i geodezije u Splitu te od 2015. na Umjetničkoj akademiji u Splitu, a od 2018. je asistent vanjski suradnik na Filozofskom fakultetu u Splitu. Član je Hrvatske udruge likovnih umjetnika, Hrvatskog društva likovnih umjetnika, Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i Fotokluba Split. Od 2009. sudjeluje na mnogim skupnim izložbama i radionicama u zemlji i u inozemstvu, a samostalno izlaže od 2010. Svoje skulpture tretira kao nositelje ideja, vlastitog promišljanja i univerzalnog značenja. U Galeriji je samostalno izlagao u rujnu/listopadu 2016. te u Studiju skupno u rujnu/listopadu 2020.

KALOPSIA, 2012.
glazirana keramika; vis. 24 cm
sign. nema
GA-476

JELENA MAVRIĆ VARGA
Zagreb, 20. II.1990.

U Zagrebu je 2009. završila Školu primijenjene umjetnosti te upisala Akademiju likovnih umjetnosti. Diplomirala je 2015. na odjelu za malu plastiku i medaljarstvo pod mentorstvom Damira Mataušića. Tijekom studija bila je stipendistica Rotary Cluba (2013./2014.) i tri puta bila je poohvaljena kao najbolji student kiparstva (2010., 2011., 2013.). Sudjelovala je na nekoliko skupnih izložbi (Memorijal Ive Kerdića u Osijeku 2013. – 2019., izložbe FIDEM-a 2014. – 2020., „Hrvatska suvremena medalja“ u Galeriji Josip Račić 2016.) i likovnih kolonija (na Festivalu skulpture u pijesku 2014. osvojila je treću nagradu s R. Glavan Glušac, M. Pack i I. Šintić; 2015. prvu nagradu s M. Vrbljanin). Boravila je na rezidenciji Glo Art u Belgiji 2014. Uz umjetničko djelovanje bavi se restauracijom i keramikom u sklopu vlastitog obrta za umjetničko stvaralaštvo Studio JMV. Članica je HDLU-a od 2015. i ULUPUH-a od 2020. Njezine su skulpture *Ivan Meštrović*, *Rudjer Bošković* i *Dražen Petrović* postavljene u javni zagrebački prostor kao dio projekta *sit & meet*. Njeguje malu formu, u kojoj se bavi zoomorfnim i antropomorfnim motivima. Posebice se ističe izvedbom medalja u kojima minuciozno komponira portrete i vedute starog Zagreba. U Studiju je samostalno izlagala u studenome/siječnju 2016./2017.

MIMI, 2015.
plaketa, bronca, 11,3 x 9,2 cm
sign. straga M
GA-442

MARTINA VRBLJANIN

Zagreb, 16. III.1992.

U Zagrebu je 2010. završila Školu primijenjene umjetnosti i dizajna te upisala studij kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti. Godine 2016. diplomirala je na smjeru Mala plastika i medaljarstvo pod mentorstvom Damira Mataušića. Nakon studija zapošljava se kao restaurator kipar. Dosad je sudjelovala na dvadesetak skupnih izložbi, radionica i likovnih kolonija. Dobitnica je nagrada na Festivalu skulpture u pijesku u Loparu (prva nagrada s J. Vranjković 2012. i s J. Mavrić 2015.) Članica je HDLU-a od 2017. Usredotočena je na ljudsku figuru, na pokušaj vizualizacije ljudskih psiholoških odraza. Izvodi malu plastiku, najčešće u gipsu i akristalu te instalacije koje osmišljava u odnosu prema konkretnom prostoru. U Studiju je samostalno izlagala u studenome/siječnju 2016./2017.

ODRAZI BR. 4, 2016.

akristal, vis. 21 cm

sign. odozdo MARTINA VRBLJANIN „ODRAZI br. 4“
GA-443

ĐANI MARTINIĆ

Supetar na Braču, 2. VII. 1987.

Osnovnu školu završava u Supetu. Srednju umjetničku školu (slikarski smjer) pohađa i završava u Splitu te na splitskoj Umjetničkoj akademiji studira kiparstvo. Godine 2010. završava preddiplomski studij kiparstva u klasi Matka Mijića, prvu godinu diplomskog studija provodi u klasi Kuzme Kovačića te 2012. magistrira u klasi Nikole Džaje. Odmah nakon diplome postaje vanjskim suradnikom na Odsjeku za kiparstvo Umjetničke akademije u Splitu, danas u statusu docenta i na dužnosti predstojnika Odsjeka za kiparstvo. Od 2009. sudjeluje na mnogim skupnim izložbama te likovnim kolonijama, a samostalno izlaze od 2010. Autor je nekoliko javnih skulptura. Godine 2016., u timu Martinić – Šitum – Vujičić, osvaja prvu nagradu na natječaju za spomenik Gaji Bulatu u Splitu (postavljen 2021.), a 2019. s Franom Šitumom za spomenik hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata u Trogiru (otvoren 2020.). Svoj kiparski izraz suvereno gradi na raznovrsnim tradicijama moderne. U Galeriji je samostalno izlagao u siječnju/veljači 2017. te u Studiju skupno u siječnju/ožujku 2020.

KUKURIKU, 2014.

akristal, vis. 38 cm

sign. nema

GA-441

ANA MUŠČET
Metković, 15. XII. 1981.

Nakon završene Umjetničke škole u Dubrovniku, u Zagrebu je 2010. magistrirala kroatistiku i rusistiku na Filozofskom fakultetu, a 2016. kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti, u klasi Slavomira Drinkovića, s pohvalom *summa cum laude*. Dobitnica je nekoliko stipendija za izvrsnost, dviju Dekanovih nagrada za uspješnost i posebne Rektorove nagrade za skupni projekt Adventski kalendar. Finalistica je *Essl Art Award 2015*. Za rad Na promjenu zraka te godine prima drugu nagradu na VII. festivalu *Passion for Freedom* u Londonu i posebno priznanje Sveučilišta u Zagrebu, a za istoimenu izložbu 2016. i Rektoru nagradu. Iste je godine dobila stipendiju nizozemske zaklade *Woman Education Fund*, a radom Zastave osvojila *Grand Prix 25. slavonskog biennala* te 2017. i Nagradu publike. Potporu Zaklade Adris za stvaralaštvo dobila je 2019., a 2022. radom Horizont osvojila *Grand Prix 57. zagrebačkog salona*. Od 2018. do 2021. vodila je galerije CEKAO i Bernardo Bernardi Pučkog otvorenog učilišta u Zagrebu te bila izvršna urednica časopisa 15 dana. Danas je umjetnička suradnica na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje predaje izborni kolegij Narativ, te članica Vijeća za djelatnost centara za kulturu Grada Zagreba. Skupnim i samostalnim nastupima privlači pozornost duboko promišljenim i nesebičnim strpljenjem izvedenim radovima, u kojima sabija svu svoju stvaralačku energiju. U Galeriji je samostalno izlagala u rujnu/listopadu 2017. te u Studiju skupno u rujnu/listopadu 2020.

DOBRODOŠLI, 2014.
plastificirani čelik, pleksiglas, printani letci (6 motiva); 160 x 45 x 45 cm
sign. nema
GA-477

ROMANA NIKOLIĆ
Zagreb, 5. IV. 1992.

U Zagrebu je 2010. maturirala na grafičkom odsjeku Škole primijenjene umjetnosti i dizajna. Diplomirala je 2017. likovnu kulturu na nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi Daniela Kovača. Izlagala je na skupnim i samostalnim izložbama, sudjelovala u radu simpozija (Drugi međunarodni simpozij o pedagogiji u umjetnosti, Osijek, 2017.) te asistirala kiparu V. Herljeviću u restauraciji javnih plastika na Mirogoju i Zrinjevcu u Zagrebu. Radila je kao vanjska suradnica u likovnom učilištu Tanay i Centru za kulturu i informacije Maksimir. Suosnivačica je i tajnica Udruge Etnoteka u Zagrebu. Od 2016. surađuje s Turističkom zajednicom grada Zagreba u kojoj ostvaruje projekte na području kulturnog turizma, s Muzejom grada Zagreba u kojem vodi ljetne likovne tečajeve te u izdavačkoj kući Profil Klett gdje je autorica udžbenika iz likovne kulture „Opažam, oblikujem“ za 6., 7. i 8. razred osnovne škole i interaktivnih, likovnih sadržaja na digitalnoj platformi za edukaciju Izzy. Autorica je metodičkih priručnika iz likovne kulture za osnovnu školu te osmišljava i provodi edukacije namijenjene učiteljima likovne kulture. Od 2017. stalno je zaposlena kao učiteljica likovne kulture u OŠ Tina Ujevića u Zagrebu, a od 2022. članica je upravnog odbora HDLU-a u Zagrebu. U Studiju je samostalno izlagala u listopadu/studenome 2017.

DŽUNGLA, 2017.
tuš na papiru, 250 x 120 cm
sign. nema
GA-491

VLADIMIR NOVAK

Zagrebu, 23. I. 1987.

Rođen je u Zagrebu, gdje je 2005. maturirao u III. gimnaziji. Od 2006. do 2010. studirao je Krajobraznu arhitekturu na Agronomskom fakultetu, a 2011. upisao je Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Diplomirao je kiparstvo 2017. u klasi Dalibora Stošića. Dobitnik je Rektorove nagrade za samostalni projekt 2015., nagrade Goranske kiparske radionice u Lokvama, na XIII. trijunalu hrvatskog kiparstva 2018. godine, HPB Grand Prix na 34. Salonu mladih – Panoptikon 2018. Finalist je nagrada Radoslav Putar 2022. Izlagao je na nekoliko samostalnih i skupnih izložbi te boravio na rezidenciji Cité Internationale des Arts a Parizu. Njegovi su radovi postavljeni kao javne plastike u Vrsaru i Bjelovaru. Tijekom 2018. predaje Plastično obliskovanje u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Od 2019. djeluje kao samostalni umjetnik, a od 2022. vanjski je suradnik kiparskog odsjeka ALLU-a u Zagrebu. Član je HDLU-a od 2017. i HZSU-a od 2019. Bavi se istraživanjem prostornih odnosa i procesualnosti rada. Za svoje tehnički zahtjevne, monumentalne projekte i intervencije u prostoru često rabi prirodne materijale (drvo, željezo, beton, trska), a u posljednje vrijeme koristi se i lumino-kinetičkim elementima izvodeći ambijentalne instalacije. U Studiju je samostalno izlagao u listopadu/studenome 2017.

DUHOVNE MAŠINE, 2016.

beton, željezo; 85 × 133,5 × 83 cm / beton 65 × 118 × 84 cm

sign. nema

GA-463

ALANA KAJFEŽ

Zagreb, 21. II. 1990.

U Zagrebu maturira 2008. u Školi primijenjene umjetnosti kao kiparski dizajner. Iste godine upisuje kiparski odsjek Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje 2014. diplomira u klasi Peruška Bogdanića. Od 2008. izlagala je na dvadesetak skupnih izložbi u Hrvatskoj i u inozemstvu, a samostalno se predstavila u Zagrebu, Rijeci, Klanjcu i Varaždinu. Autorica je javnih spomenika u Vrsaru, Zagrebu, Lovincu te Brinici kod Posedarja. Od 2010. sudjeluje na kiparskim i slikarskim radionicama (Našice, Rab, Vinkovci, Vrsar, Zadar, Hvar, Lovinac, Posedarje) te likovnom oplemenjivanju urbanih vrtova (Zagreb, Samobor, Velika Gorica). Članica je HDLU-a od 2015. Uz početne zoomorfne motive, sve češće istražuje mogućnosti kiparske interpretacije ljudskog tijela u različitim materijalima i tehnologijama. Osobitu izražajnost i autentičnost postiže rado-vima izvedenima fuzijom stakla. U Galeriji je samostalno izlagala u rujnu/listopadu 2018. te u Studiju skupno u rujnu/listopadu 2020.

ALANA, 2018.

staklo, beton; 161 x 90 cm

sign. nema

GA-465

KATIJA BUŠLJE
Dubrovnik, 21. XI. 1993.

Nakon mature u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku, 2012. upisala je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Diplomirala je 2017. u klasi Peruška Bogdanića. Od 2015. sudjeluje u radionicama i kolonijama (Bale, Jarčevac) te izlaze na skupnim izložbama (Zagreb, Đurđevac). Dobitnica je Pohvalnice Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu (2014., 2015., 2016.), Rektorske nagrade te Nagrade ALU-a (2016./2017.). Kratko je radila kao dječja animatorica te završila verificirani program za oblikovateljicu predmeta od keramike na Pučkom otvorenom učilištu u Zagrebu. U Mokošici kod Dubrovnika pokrenula je 2020. vlastiti obrt, Studio Rego, u kojem oblikuje keramiku. U svojem radu pozornost pridaje prirodnim materijalima i istraživanju njihovih estetskih i funkcionalnih mogućnosti. U Studiju je samostalno izlagala u listopadu/prosincu 2018.

DJEVOJKA, 2017.
poliester, vis. 45 cm
sign. nema
GA-488

ANA GRGOS
Zagreb, 24. VII. 1993.

Nakon završene osnovne škole u Bregani, maturira 2012. u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu (slikarski smjer). Iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje 2016. završava preddiplomski studij kiparstva i upisuje diplomski studij na kiparskom odsjeku u klasi Mile Blaževića. Dosad je izlagala na nekoliko skupnih izložbi. Njezini radovi posjeduju snažnu izražajnost, osobito sugestivni portreti izvedeni su grubom tektonikom mase. U Studiju je samostalno izlagala u listopadu/prosincu 2018.

MIRNA, 2016.
terakota, vis. 44 cm
sign. nema
GA-486

ANA HORVAT
Zagreb, 9. VI. 1989.

U Zagrebu 2008. završava Školu primijenjene umjetnosti i dizajna na odsjeku za kiparski dizajn. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2015. diplomira konzervaciju i restauraciju umjetnina (smjer kiparstvo). Tijekom 2015. i 2016. restaurira štukature na arhitektonskim objektima kulturne baštine te sudjeluje u konzervatorsko-restauratorskim radovima na kiparskom opusu Antuna Augustinića u Klanjcu. Godine 2016. upisuje, a 2017. diplomira kiparstvo na ALU-u u Zagrebu u klasi Damira Mataušića. Od 2004. sudjelovala je na dvadesetak skupnih izložbi, nekoliko likovnih radionica i kolonija te u projektu Urbani vrtovi u Samoboru, Velikoj Gorici i Stenjevcu. Autorica je murala u specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju Naftalan u Ivanić-Gradu (2009.) i IX. postaje Križnoga puta u Brinjici kod Posedarja (2016.). Članica je HDLU-a od 2017. U svojem kiparskom radu osobitu pozornost pridaje prirodi materijala te u dijalogu s njim stvara skulpturu bogate asocijativnosti i izražajnosti. U Studiju je samostalno izlagala u listopadu/prosincu 2018.

DEN GA NUTER, DEN GA VAN, 2018.
drvo, bakar; vis. 64 cm
sign. straga Horvat
GA-466

NIKOLA VRLIĆ

Zagreb, 25. VI. 1980.

U Zagrebu 2000. maturirao na Odjelu za dizajn metala Škole primijenjene umjetnosti i dizajna (Hrvoje Ljubić) te 2007. diplomirao kiparstvo u klasi Mira Vuce i potom 2008. upisao poslijediplomski doktorski studij na Akademiji likovnih umjetnosti, na kojoj će 2010. godine kao vanjski suradnik voditi predmet kiparstvo za prvu godinu slijekarstva i grafike. Tijekom studija višekratno prima Pohvale vijeća ALU, a 2004. i Rektorovu nagradu. Dobitnik je treće nagrade na izložbi studenata ALU na temu pasionske baštine 2003. Izvedbenu nagradu na natječaju za portret dr. Franje Tuđmana (postavljen u Hrvatskome saboru) osvaja 2008., prvu nagradu na Natječaju za spomenik svetom Jeronimu u Splitu (nije izведен) 2009., a 2010. odabran je na Natječaju za izradu umjetničkog rješenja Križnog puta na Srdu (7., 11. i 14. postaja; reljefi izvedeni 2012.). U sklopu projekta Brod – grad iz bajki, u Slavonskom Brodu je 2011. postavljena njegova skulptura Djed Neumjika i Lutonjica Toporko, a 8. postaja Križnog puta na Gospinom Gradu u Sinju 2015. Član je Hrvatskoga društva likovnih umjetnika od 2006. i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika od 2010. Skupno izlaže od 2001., a samostalno od 2003. U okviru rezidencijalnog programa *Cité internationale des arts*, 2015. boravi u Parizu. Jedan je od najistaknutijih predstavnika groteske figuracije u skulpturi svoje generacije. U Galeriji/Studiju je samostalno izlagao u veljači/ožujku 2019. te u Studiju skupno u siječnju/ožujku 2020.

ODBJEGLA SFINGA II, 2017.

gips, viskoza; vis. 23,5 cm

sign. nema

GA-471

MARINA CVITIĆ

Jajce (BiH), 3. III. 1992.

Osnovnu je školu završila u Jajcu (Bosna i Hercegovina). U Zagrebu je maturirala 2011. u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna (smjer kiparstvo) te upisala kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti. Tijekom studija dobila je dvije pohvalnice za izvrsnost i rad te Rektorovu nagradu za veliki zajednički umjetnički projekt, scenografiju za kazališnu predstavu *Agrippina* 2016. u HNK-u u Zagrebu. Diplomirala je kiparstvo 2017. u klasi profesora V. Gašparića Gape. Član je HDLU-a od 2018. Sudjelovala je u likovnoj koloniji u Loparu na Rabu 2017., a ovo joj je prva samostalna izložba. Zaposlena je kao restaurator te živi i radi u Zagrebu. U temelju je njezinih kiparskih radova evokacija nasljeđa, povezivanje s tradicijskim, pa i arhaičnim simbolima te njihova reinterpretacija u suvremenosti. U Galeriji je samostalno izlagala u rujnu/studenome 2019. te u Studiju skupno u rujnu/listopadu 2020.

RODOVI PREDAKA, 2020.
kombinirana tehnika, akristal; 196 x 125 cm
sign. nema
GA-478

VALENTINA RAŠAN

Zagreb, 28. III. 1994.

Maturirala je 2013. u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, smjer dizajn keramike. Tijekom srednje škole sudjelovala je u izradi kiparskih djela za potrebe Hrvatskog bankovnog muzeja i crkve svete Marije na Mljetu. Nakon mature upisala je studij kiparstva na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti te diplomirala 2017. u klasi Peruška Bogdanića. Tijekom studija izlagala je na skupnim izložbama u Zagrebu, Rijeci i Bjelovaru. Za sudjelovanje u studentskom projektu, prizvodi operete Borisa Papandopula *Madame Bauffault* u produkciji HNK-a u Zagrebu, dobila je 2015. Rektorovu nagradu. Njezin rad *Val* (2017.) sastavni je dio interijera hotela *Sipar* u Umagu. Sudjelovala na Festivalu skulpture u pijesku u Loparu na Rabu (prva nagrada 2018. s I. Mihanović, druga nagrada 2022.) Stekla je zvanje likovnog terapeuta, živi u Bjelovaru i nastavnica je likovne kulture u osnovnoj školi u Vrbovečkoj Dubravi. Svoje kiparstvo razvija u bliskom dijalogu s materijalom, pri čemu zanatskom kompetencijom dolazi do efektnih rezultata. U Studiju je samostalno izlagala u listopadu/siječnju 2019./2020.

CRNA RUPA, 2017.
drvo, vis. 100, 105 i 99 cm

sign. nema
GA-475

NOA GERAS
Jeruzalem, 7. V. 1996.

U Zagrebu je završila Školu primijenjene umjetnosti (grafički smjer), nakon koje je 2015./2016. studirala slikarstvo i kiparstvo na Accademiji di Belle Arti u Veneciji. Godine 2016. upisala je Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu gdje je studirala na Odsjeku za animaciju i nove medije. Dobitnica je Rektorove nagrade za akademsku godinu 2017./2018. Diplomirala je 2019. na kiparskom odsjeku ALU-a u klasi prof. Petra Barišića. Godine 2021. diplomirala je i na Goldsmithsu, Sveučilištu u Londonu, odsjek MA Computational Arts. Nastupila je na dva desetaka skupnih izložbi te sudjelovala u likovnim kolonijama (Zagreb, Split, Zaprešić, Bjelovar, Beograd, Berlin, Seydisfjorduru na Islandu), a samostalnim se izložbama predstavila u Zagrebu, Splitu, Klanjcu i Varaždinu. U svojem likovnom radu, često socijalno i ekološki angažiranom, traži način za povezivanje suprotstavljenih ideja i medija izražavanja – starih kiparskih tehnika sa suvremenim računalnim medijima kao što su programiranje te virtualna i proširena stvarnost. U Studiju je samostalno izlagala u studenome/siječnju 2020./2021.

PANDORA, 2019.
željezo, gips, kudelja, akril; vis. 90 cm
sign. nema
GA-499

VEDRAN RUŽIĆ

Rijeka, 26. VIII. 1986.

Osnovnu školu pohađa u Matuljima. Maturira 2005. na Elektrotehničkoj školi u Rijeci, a 2008. stječe zvanje stručnog prvostupnika ekonomije na Fakultetu za hotelijersko-turistički menadžment u Opatiji. Zarana iskazuje sklonost prema slikarstvu, no tijekom srednjoškolskog obrazovanja započinje svirati bas gitaru i baviti se glazbom. Zapravo samouk – jedino formalno glazbeno obrazovanje stječe 2008./2009. na Koruškom državnom konzervatoriju u Klagenfurtu – vremenom je postao vrstan džež glazbenik. Uz profesionalno bavljenje glazbom, od 2010. sve češće u ruke uzima kist te se 2013. upisuje na Akademiju primijenjenih umjetnosti u Rijeci, smjer slikarstvo, gdje 2018. magistrira diplomskim radom Povezivanje glazbe i slikarstva. Obuzetost vezom glazbe i likovnosti pasionirano iskazuje u svim svojim radovima, a u multimedijalnim projektima glazbu povezuje s drugim vrstama umjetnosti. Priredio tridesetak samostalnih izložaba u nas i u inozemstvu te sudjelovao u desetak skupnih. Osim glazbenih nagrada Porin (2017.) i Status (2012. i 2020.), osvojio je Posebno priznanje Akademije primijenjenih umjetnosti u Rijeci (2018.) te nekoliko Godišnjih nagrada za doprinos kulturi – Primorsko-goranske županije (2018.), Grada Opatije (2018.) i Općine Matulji (2015. i 2018.). Član je udruga HZSU, HUOKU, HGU, HDLU i HDLU Rijeka, a živi i stvara u selu Zvoneća u zaleđu Opatije. U Studiju/Galeriji je samostalno izlagao u siječnju/ožujku 2021.

KORONA U GLAZBI II, 2021.

metal, boja; 174 x 60 x 55 cm

sign. nema

GA-481

ADRIAN MAROK

Zagreb, 9. VIII. 1995.

U Zagrebu je 2014. maturirao u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna (kiparski smjer). Iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, na kojoj tijekom 2019. radi kao demonstrator na kolegiju Tehnike i umjetnost stakla Antona Vrlića. Iste godine diplomira u klasi Dalibora Stošića i stjeće titulu magistra kiparstva. Od 2016. izlaže na skupnim izložbama u Zagrebu, Velikom Taboru i Gornjoj Stubici te se samostalno predstavlja u Zagrebu (2019.) i Klanjcu. Sudjeluje u kiparskim kolonijama u Loparu (prva nagrada na Festivalu skulptura u pijesku s A. Gašparuš, 2016.) te postavlja dvije skulpture u javnim prostorima (Vrsar i stari grad Ostrožac u Cazinu). Sudjeluje na sajmu umjetnosti te osvaja prvo mjesto za najbolji rad (Art Fair u Zagrebu, 2020.). Član HDLU-a od 2021. U Studiju je samostalno izlagao u studenome/siječnju 2020./2021.

DRAPERIJA I, 2019.

staklo, 94 x 46 cm

sign. nema

GA-479

DRAPERIJA II, 2019.

staklo, 94 x 46 cm

sign. nema

GA-480

MIRJANA DREMPETIĆ HANŽIĆ

Zabok, 9. V. 1971.

Završava gimnaziju u Zaboku i 1990. upisuje studij arhitekture na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Nakon završene prve godine studija, 1991. upisuje Nastavnički odsjek ALU-a u Zagrebu, gdje diplomira pod mentorstvom M. Vuce, 2006. upisuje doktorski umjetnički studij kiparstva te 2012. doktorira temom *Ambijentalna skulptura u kontemplativnom okruženju*. Od 1995. članica je HDLU-a, od 2013. Međunarodnog udruženja edukacije kroz umjetnost (InSEA), a od 2017. Matice hrvatske. Od 1995. do 1997. voditeljica je Galerije Studentskog centra u Zagrebu te istodobno predaje likovnu grupu predmeta u Školi za umjetnost, dizajn, grafiku i odjeću (ŠUDIGO) u Zaboku. Od 1997. do 1999. voditeljica je Fundusa i Službe za izdavaštvo i izlaganje ALU-a u Zagrebu, a od 1999. do 2003. nastavnica likovne kulture u OŠ Augusta Cesara u Krapini. Od 2003. nastavnica je u ŠUDIGO-u u Zaboku. Izlagala je na pedesetak samostalnih izložbi te sudjelovala na mnogim skupnim izložbama, likovnim kolonijama i simpozijima. Njezine skulpture postavljene su na dvadesetak lokacija kao javna plastika, uglavnom u Hrvatskom zagorju. Uz kiparstvo i slikarstvo, bavi se ilustriranjem i grafičkim oblikovanjem knjiga te restauracijom, a za svoj likovno-pedagoški i mentorski rad dobila je mnoge nagrade. Istražuje brojne aspekte likovnog izraza, od apstraktnih slikarskih kompozicija, preko ambijentalnih instalacija do kiparskih djela u kojima povezuje figuraciju s holističkim pristupom. U Studiju je skupno izlagala u siječnju/veljači 2018. te u Galeriji samostalno u rujnu/listopadu 2021.

SAMOISCJELITELJICA. 2022.

keramika, drvo, cink, aluminijkska folija; vis. 29 cm

sign. nema

GA-489

HRVOJE GLAVAN
Zagreb, 17. II. 1996.

U Zagrebu 2014. završava Školu primijenjenih umjetnosti i dizajna (smjer dizajn metala). Godine 2015. upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu te diplomira kiparstvo 2021. u klasi Damira Mataušića. Tijekom studija izlaže na skupnim izložbama (*Plati i nosi*, Zagreb, 2018.; Međunarodni medaljarski projekt *Borders* (online), 2019.; XIII Memorijal Ive Kerdića – trijenale hrvatskog medaljarstva i male plastike, Osijek, 2019.; *Opus primus*, Sesvete, 2021.). Svojom skulpturom, koju izvodi zanatskom vještinom, polazi od autoreferencijalnosti i usredotočenošću na psihička stanja pojedinca. U Studiju samostalno izlagao u listopadu/siječnju 2021./2022.

UZDIZANJE II, 2022.
čelik, katran; vis. 74,5 cm
sign. nema
GA-482

VEDRAN PERKOV

Split, 29. X. 1972.

Maturirao je 1991. u Školskom centru za primijenjenu umjetnost i dizajn u Splitu, smjer grafički dizajn. Slikarstvo je diplomirao 2002. na Akademiji Brera u Miljanu, u klasi Diega Esposita. Radi kao docent na Odsjeku slikearstva Odjela za likovne umjetnosti Umjetničke akademije u Splitu. Član je Hrvatske udruge likovnih umjetnika u Splitu. Samostalno je izlagao u Splitu, Zagrebu, Rijeci, Osijeku, Poreču, Dubrovniku, Puli, Rennesu, Quebecu i Miljanu te na mnogim skupnim izložbama u zemlji i u inozemstvu. Sudionik je umjetničkih radionica i rezidencijalnih programa u Hrvatskoj, Italiji, Švedskoj, Latviji, Alžiru, Francuskoj, Kanadi, Indiji i SAD-u. Dobitnik je nagrade Radoslav Putar 2007. godine i Velike nagrade 35. splitskoga salona, također 2007. Dobitnik je treće nagrade na izložbi T-HT nagrada@msu.hr – nagrada za hrvatsku suvremenu umjetnost 2018. Veliku nagradu 13. trijenala hrvatskog kiparstva dobio je 2018. Uz autorski rad aktivran je kao kustos i organizator izložbi te povremeno piše uvodnike i predgovore za kataloge izložbi svojih kolega. Ideja i koncept, artikulirani u promišljen i domišljen likovni iskaz, osnova su njegova umjetničkog izraza. U dvorištu Studija samostalno je nastupio u siječnju 2022.

NEMOGUĆI UVJETI, 2022.

monotipija, 100 x 70 cm

sign. d. d. Perk 2022, natpis sredina - NEMOGUĆI UVJETI -

GA-496

PRILOZI

Kronološki popis izložaba Galerije Antuna Augustinčića

1981.

1. ŠKOLARCI U GALERIJI : PRVA IZLOŽBA, GAA, 13. V. – 31. IX. 1981.

1983.

2. ANTUN AUGUSTINČIĆ : SITNA PLASTIKA, Salon GAA, 13. V. – 27. VII. 1983.

1984.

3. ANTUN AUGUSTINČIĆ : SPOMENIK PALIM NIŠLIJAMA, Salon GAA, 24. V. – 27. VII. 1984.
4. ŠKOLARCI U GALERIJI : «MIR», Salon GAA, 27. XI. – 15. XII. 1984.

1985.

5. AUGUSTINČIĆEV PORTRETI ZA HNK, Salon GAA, 13. V. – 21. VI. 1985.
6. OTON IVEKOVIĆ : PEJZAŽI, Salon GAA, 13. XII. 1985. – 15. I. 1986.

1986.

7. TITO U DJELIMA ANTUNA AUGUSTINČIĆA, Salon GAA, 5. V. – 30. VI. 1986.
8. MLAĐEN KRIŠTOFIĆ : ZAGORSKI MOTIVI, Salon GAA, 20. IX. – 20. X. 1986.

1987.

9. ĆIRIL METOD IVEKOVIĆ : ŽIVOTNO DJELO, Salon GAA, 15. V. – 31. VIII. 1987.
10. BOŽENA ŠTIH-BALEN : KERAMIKA, Salon GAA, 21. XI. – 12. XII. 1987.

1988.

11. ĆIRIL METOD IVEKOVIĆ : FOTOGRAF, Salon GAA, 17. V. – 30. VI. 1988.
12. EDO KOVAČEVIĆ : KRAJOLIK KLANJCA I OKOLICE, Gornja Stubica : Galerija Muzeja seljačkih buna, 7. – 23. X. 1988.

1989.

13. NINO VRANIĆ : KRAJOLICI, Salon GAA, 18. V. – 30. VI. 1989.
14. IZLOŽBA DJEČIJIH RADOVA, Salon GAA, 27. XI. 1989. – 27. I. 1990.

1990.

15. ANTUN AUGUSTINČIĆ : LIRSKE TEME : 1923 – 1932, Salon GAA, 4. V. – 4. VI. 1990.
16. ALMA ORLIĆ : SLIKE IZ ZAGORJA, Salon GAA, 5. – 30. X. 1990.

1991.

17. MIHANOVIĆ : ANTINU MIHANOVIĆU U SPOMEN, Salon GAA, 28. XII. 1990. – 15. I. 1991.
18. MARIJAN GAJŠAK : SUSRET VIDLJIVOGL NEVIDLJIVOGL, Salon GAA, 14. VI. – 1. IX. 1991.

1992.

19. ZA POVIJESNI PRISTUP LIKOVNOM ODGOJU, Salon GAA, 24. IV. – 15. VI. 1992.
20. ALEKSANDAR AUGUSTINČIĆ : OBOJENA LJUBAV, Salon GAA, 26. VI. – 15. VIII. 1992.

21. RESTAURIRANE UMJETNINE ZAVIČAJNE ZBIRKE FRANJEVAČKOG SAMOSTANA U KLANJCU, GAA, lipanj 1992.

22. ZORISLAV DREMPETIĆ HRČIĆ : ROMANTIČNI KRAJOLICI, Salon GAA, 2. – 31. X. 1992.

1993.

23. MILAN JURANIĆ : ECCE HOMO, Salon GAA, 2. IV. – 2. V. 1993.

1994.

24. IZ ZAVIČAJNE ZBIRKE FRANJEVAČKOG SAMOSTANA U KLANJCU : SLIKE I SKULPTURE, Salon GAA, 4. V. – 4. VI. 1994.

25. ŽELIMIR JANEŠ : OBLIK TRAJANJA, Salon GAA, 16. XII. 1994. – 16. I. 1995.

1995.

26. OTON IVEKOVIĆ : PORTRETI, Salon GAA, 29. IV. – 31. V. 1995.

27. ANTUN AUGUSTINČIĆ : KOMORNA SKULPTURA 1917–1932, Zagreb : Galerija «Ulrich», 4. – 27. V. 1995.

28. MILE BLAŽEVIĆ : KRALJEVI ZEMALJSKI : SKULPTURE I CRTEŽI, Salon GAA, 15. XII. 1995. – 15. I. 1996.

1996.

29. STANKO JANČIĆ : SKULPTURE, Salon GAA, 3. – 31. V. 1996.

30. SLIKARSTVO U HRVATSKOJ U DOBA ANTUNA MIHANOVIĆA : Izložba uz znanstveni skup Antun Mihanović i njegovo doba, povodom 200. obljetnice rođenja Antuna Mihanovića, Salon GAA, 7. VI. – 6. VII. 1996.

1997.

31. SANJA SAŠO SANJA, Salon GAA i park GAA, 2. – 23. V. 1997.

32. JOSIP POLJAN, Salon GAA, 14. XI. – 14. XII. 1997.

1998.

33. ANTE ORLIĆ, Salon GAA, 4. V. – 4. VI. 1998.

34. SLAVOMIR DRINKOVIĆ : MALE STVARI, Salon GAA, 18. XII. 1998. – 18. I. 1999.

1999.

35. GORAN TRBULJAK : – Aj, NRK! – A vi, Tkeps Orter?, Salon GAA, 4. V. – 4. VI. 1999.

36. IVAN SABOLIĆ, Salon GAA, 12. XI. 1999. – 12. I. 2000.

2000.

37. FRANGEŠ, VALDEC, MEŠTROVIĆ, AUGUSTINČIĆ : Izložba povodom 100. obljetnice rođenja A. Augustinčića, posvećena njegovim učiteljima, Salon GAA, 15. XII. 2000. – 15. I. 2001.

2001.

38. DRAŽEN TROGRLIĆ : SKULPTURE, Salon GAA, 24. II. – 24. III. 2001

39. MOTIV KONJA I KONJANIKA U HRVATSKOJ SKULPTURI XX. STOLJEĆA, Salon GAA i vanjski prostor, 18. IV. – 18. VI. 2001.

40. BOŽIDAR PEJKOVIĆ : MUZEJ(I) IMA(JU) PRAVO... : Međunarodni dan muzeja 18. V. 2001. Muzeji:gradnja zajedništva, GAA, 18. V. 2001.

41. ALEM KORKUT : meta:fisis, Salon GAA, 26. X. 2001. – 26. I. 2002.

2002.

42. KUĆA ZA PRIJEVOZ SKULPTURE, GAA, 16. IV. – 16. V. 2002.

43. BOŽIDAR PEJKOVIĆ : MUZEJI I GLOBALIZACIJA : TUMAČENJE GLOBALIZACIJE – OBJAŠNjenje i RAZUMIjevanje : Međunarodni dan muzeja 18. V. 2002. Muzeji i globalizacija, GAA (pacij), 18. V. 2002.
44. ŽELJKO ZIMA, Salon GAA, 24. V. – 24. VI. 2002.
45. SANJA SAŠO : SAN IVANJSKE NOĆI, brdo Talaščak kod Hruševca Pušćanskog, 23. VI. 2002.
46. IZDANJA GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA 1977. – 2002., Salon GAA, 15. X. – 15. XI. 2002.

2003.

47. IZIDOR POPIJAČ – ŽIGA : U SLAST!, GAA, 16. IV. – 16. V. 2003.
48. DUŠAN DŽAMONJA, Salon GAA (podrum i vanjski prostor), 16. V. – 16. VI. 2003.

2004.

49. MODNI SALON GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA, GAA, 18. IV. – 18. V. 2004. (produženo do 18. VI. 2004.)
50. PASCALE HULLIN : LABIRINT, Salon GAA (podrum), 26. IV. – 1. V. 2004.
51. PERUŠKO BOGDANIĆ, Salon GAA i vanjski prostor, 24. IX. – 24. X. 2004. (produženo do 7. XI. 2004.)
52. ZBIRKA SALONA GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA, Salon GAA, 10. XII. 2004. – 10. X. 2005. te nadalje u intervalima između povremenih izložaba

2005.

53. BOŽIDAR PEJKOVIĆ : PORTAL SKULPTURE / PREMOSNICA : PORTALE SCULPTURAE / PONS, GAA (pacij), 18. IV. – 18. V. 2005. / 18. V. – 18. X. 2005.
54. ANTE STARČEVIĆ, Salon GAA, 21. X. – 21. XI. 2005. (produženo do 21. I. 2006.)

2006.

55. BOŽIDAR PEJKOVIĆ ; BEZGLASNE INVENCije, GAA, 18. IV. – 18. VI. 2006.
56. VELIBOR MAČUKATIN, Salon GAA, 17. XI. 2006. – 17. I. 2007.

2007.

57. BOŽIDAR PEJKOVIĆ – ANTUN AUGUSTINČIĆ : BEZGLASNE NVENCije, Zagreb, Hrvatski glazbeni zavod, 17. – 27. IV. 2007
58. IZNENAĐENje ?!, GAA, 18. IV. – 31. V. 2007.
59. ANTUN AUGUSTINČIĆ : MEDALJE, PLAKETE, CRTEŽI, Salon GAA, 4. V. – 4. VI. 2007.

2008.

60. GORAN TRBULJAK – BOŽIDAR PEJKOVIĆ : Original(n)i koncept: KopirajT, GAA, 18. IV. – 18. VI. 2008. (od 4. VI. 2008. pridruženo izložbi AA – oko originala, u Studiju GAA)
61. ORIGINALNI DIONICI : 2. putujuća izložba postera Sekcije za muzejsku pedagogiju i kulturnu akciju Hrvatskog muzejskog društva, Klanjec, dvorana Gradske knjižnice, 18. V. – 18. VI. 2008.; Slavonski Brod, Galerija umjetnina grada Slavonskog Broda – Likovni salon Becić, 7. VII. – 17. VIII. 2008.; Koprivnica, Muzej grada Koprivnice – Galerija Koprivnica, 1. – 22. IX. 2008.; Pazin, Etnografski muzej Istre, 16. X. – 16. XI. 2008.; Split, Muzej grada Splita, 20. XI. – 20. XII. 2008.; Zagreb, Hrvatski državni arhiv, 20. I. – 20. II. 2009.
62. ANTUN AUGUSTINČIĆ : OKO ORIGINALALA, Salon GAA, 4. VI. – 4. IX. 2008.
63. NIKOLA ŠANJEK, Salon GAA, 28. XI. 2008. – 28. I. 2009.

2009.

64. BRANKO RUŽIĆ, Salon GAA, 9. X. – 9. XI. 2009.

65. ANTUN AUGUSTINČIĆ / ZBIRKA SALONA GAA (dvojna izložba), Slavonski Brod, Likovni salon „Vladimir Becić“, 19. XI. – 19. XII. 2009.

2010.

66. VANJA RADAUŠ : PORTRETI, Salon GAA, 7. V. – 7. VI. 2010.
67. MARIJN ABELMAN : NEDUŽNI KRIVI : INNOCENT GUILTY, GAA, 21. – 28. IX. 2010.
68. MALA BRONCA IZ LJеваONICE UJEVIĆ, Salon GAA, 8. X. – 8. XI. 2010.

2011.

69. MARGARETA LEKIĆ : SPOT, GAA, 28. I. 2011.
70. DODIR MEMORIJE – MEMORIJA DODIRA, GAA, 18. IV. – 18. V. 2011.
71. BRANISLAV DEŠKOVIĆ, Salon GAA, 6. V. – 6. VI. 2011.
72. LEONARDO DOKŠA : RAT I MIR, GAA, 21. – 28. IX. 2011.
73. ANTUN AUGUSTINČIĆ, Bol na Braču, Galerija umjetnina „Branislav Dešković“, 25. IX. – 25. X. 2011.
74. KREŠIMIR KATUŠIĆ – ANA KOVAČIĆ – IGOR RUF, Salon GAA, 7. X. – 7. XI. 2011.

2012.

75. MAJA ŠIMUNOVIĆ : TANGENTE, GAA, 27. I. – 27. II. 2012. (produženo do 27. IV. 2012.)
76. BOŽIDAR PEJKOVIĆ : FONTANA KOJA SE MIJENJA, GAA, 2. V. – 2. VI. 2012.
77. UMAS u GAA : Nastavnici i suradnici Odsjeka za kiparstvo Odjela likovnih umjetnosti Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu, Salon GAA i vanjski prostor, 29. VI. – 29. VII. 2012.
78. MOJ PORTRET ZA MUZEJ, Klanjec, Dvorana Gradske knjižnice, 21. IX. – 1. X. 2012.
79. JELENA AZINOVIĆ – PREDRAG PAVIĆ – PETAR POPIJAČ, Salon GAA, 12. X. – 12. XI. 2012.

2013.

80. MAK MELCHER : METAMORFOZE, GAA, 25. I. – 24. II. 2013.
81. MUZEJSKE PRIČALICE GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA, GAA, 18. IV. – 18. V. 2013.
82. KREŠIMIR ROD : GLAVE, Salon GAA, 14. VI. – 14. IX. 2013.
83. PETAR POPIJAČ – BOŽIDAR PEJKOVIĆ : DIJALOG, GAA, 20. IX. – 13. X. 2013.
84. MAROJE BATIĆ – LUANA BRHANIĆ – JELENA KAŠIĆ, Salon GAA, 15. XI. 2013. – 15. I. 2014.

2014.

85. VOJIN HRASTE : 2 U 1, GAA, 31. I. – 2. III. 2014.
86. KEREMPUHI NA HRPI, GAA, 18. IV – 18. V. 2014.
87. SPOMEN NA SPOMENIK, Salon GAA, 9. – 18. V. 2014.
88. STELLA PERNJEK – GEORGETTE PONTE – SANJIN VINKOVIĆ, Salon GAA, 6. VI. – 6. VII. 2014.
89. NIKOLA DŽAJA : UZ MIR ZA MIR, Salon GAA (podrum), 19. IX. – 19. X. 2014.
90. SLAVKO KOPAČ : SKULPTURE, Salon GAA, 3. X. – 28. XI. 2014.

2015.

91. GORAN TRBULJAK, GAA, 30. I. – 1. III. 2015.
92. MILE BLAŽEVIĆ : MIROTVORENJE, GAA, 21. IX. – 21. X. 2015.
93. PETAR ĆUJO – REBECCA GLAVAN GLUŠAC – IVAN MLAĐENOVIĆ, Salon GAA, 16. X. – 16. XI. 2015.

2016.

94. IKA PERAIĆ : FUGA ZA PUKOTINU, GAA, 29. I. – 2. III. 2016.

95. KLIK NA KLANJEČKI KRAJOLIK, GAA, 18. IV – 18. V. 2016.
96. NIKOLA BOLČEVIĆ, Salon GAA, 6. V. – 6. VI. 2016.
97. DRAGOSLAV DRAGIČEVIĆ : STRAH(I)MIR, GAA, 21. IX. – 21. X. 2016.
98. JELENA MAVRIĆ – MARTINA VRBLJANIN – NIKOLA VUDRAG, Studio GAA, 11. XI. 2016. – 11. I. 2017.

2017.

99. ĐANI MARTINIĆ : ΜΟΛΟΣΣΟΣ / MOLOS, GAA, 27. I. – 28. II. 2017.
100. TAJNA UMJETNOSTI : SKICA ZA KLANJEČKI KONČET, GAA – Studio GAA, 25. IV. – 18. VI. 2017.
101. BEZGLASNE INVENCije : ANTUN AUGUSTINČIĆ / BOŽIDAR PEJKOVIĆ, Split, Muzej grada Splita – Galerija Emanuel Vidović, 7. IX. – 15. X. 2017.
102. ANA MUŠČET : ZASTAVE, GAA, 21. IX. – 21. X. 2017.
103. ROMANA NIKOLIĆ – MARTINA NIKOLJAČIĆ – VLADIMIR NOVAK, Studio GAA, 13. X. – 14. XI. 2017.

2018.

104. KONJIĆEVO NOVO RUHO, Studio GAA, 26. I. – 28. II. 2018.
105. ADRIJANA ČELEC I PETRA ŠOLTIĆ : KLANJEČKOM LAĐOM..., GAA, 18. IV. – 18. V. 2018.
106. ALANA KAJFEŽ : PRISUSTVO MIRNIH VODA, GAA, 21. IX. – 21. X. 2018.
107. KATIJA BUŠLJE – ANA GRGOS – ANA HORVAT, Studio GAA, 12. X. – 12. XII. 2018.

2019.

108. NIKOLA VRLJIĆ : SKUP, GAA i Studio GAA, 1. II. – 1. IV. 2019.
109. EMANUEL VIDOVIC : Izbor djela iz fundusa Galerije Emanuel Vidović, Studio GAA, 3. V. – 3. VI. 2019.
110. MARINA CVITIĆ : RODOVI PREEDAKA, GAA, 20. IX. – 20. XI. 2019.
111. VALENTINA RAŠAN, Studio GAA, 4. X. – 4. XII. 2019. (produžno do 14. I. 2020.)
112. BUDUĆI KLANJEČKI KIPARI IZLAŽU, Studio GAA, 6. X. – 6. XII. 2019.

2020.

113. GAA U NOĆI MUZEJA OD 2010. DO 2020., Studio GAA, 31. I. – 31. III. 2020.
114. BUDUĆI KLANJEČKI KIPARI PONOVO IZLAŽU, radionica Studija GAA, 17. – 31. V. 2020.
115. AKVIZICIJE ZBIRKE GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA : Otkupi i lijevanja, pokloni i ustupanja, Studio GAA, 6. VI. – 6. IX. 2020.
116. GAA : UZ MIR ZA MIR : 2010. – 2020., Studio GAA, 21. IX. – 21. IX. 2020.
117. NOA GERAS – ADRIAN MAROK, Studio GAA, 13. XI. 2020. – 13. I. 2021.

2021.

118. VEDRAN RUŽIĆ : MOGUĆE NEMOGUĆE, dvorište Studija i park GAA, 29. I. – 31. 3. 2021.
119. MIRJANA DREMPETIĆ HANŽIĆ : MIROVANJE, GAA, 21. IX. – 24. X. 2021.
120. KLANJEČKI KIPARI – PONOVNO ZAJEDNO, Studio GAA (radionica), 2. X. – 2. XII. 2021.
121. HRVOJE GLAVAN – MATIJA PLAVČIĆ, Studio GAA, 15. X. 2021. – 9. I. 2022.

2022.

122. VEDRAN PERKOV : NEMOGUĆI UVJETI, dvorište Studija GAA, 28. I. 2022.
123. ZBIRKA SALONA GAA 1992. – 2022., Studio GAA, 10. VI. – 16. X. 2022.

Kazalo umjetnika

- Augustinčić, Aleksandar 13
Azinović, Jelena 64
Batić, Maroje 70
Blažević, Mile 20
Bogdanić, Peruško 42
Bolčević, Nikola 80
Bušlje, Katija 90
Ćvitić, Marina 94
Ćujo, Petar 76
Dogan, Boris 72
Dokša, Leonardo 51
Dragičević, Dragoslav 82
Dremptić Hanžić, Mirjana 100
Dremptić Hrčić, Zorislav 16
Drinković, Slavomir 31
Džaja, Nikola 58
Franeš-Mihanović, Robert 35
Gajšak, Marijan 10
Geras, Noa 96
Glavan Glušac, Rebecca 77
Glavan, Hrvoje 101
Grgos, Ana 91
Horvat, Ana 92
Hraste, Kažimir 56
Hraste, Vojin 71
Jančić, Stanko 22
Janeš, Želimir 18
Jozić, Robert 62
Juranić, Milan 17
Kajfež, Alana 89
Katušić, Krešimir 52
Korkut, Alem 39
Kovačević, Edo 8
Kovačić, Ana 53
Kršinić, Frano 38
Lekić, Margareta 50
Mačukatin, Velibor 46
Marok, Adrian 98
Martinić, Đani 85
Mavrić Varga, Jelena 83
Melcher, Mak 68
Midžor, Aleksandar 45
Mladenović, Ivan 78
Muščet, Ana 86
N., N. 34
Nikolić, Romana 87
Novak, Vladimir 88
Orlić, Alma 9
Orlić, Ante 30
Pavić, Predrag 65
Pejković, Božidar 44
Peraić, Ika 79
Perkov, Vedran 102
Pernjek, Stella 73
Poljan, Josip 26
Ponte, Georgette Yvette 74
Popijač – Žiga, Izidor 41
Popijač, Petar 66
Posavec Hladin, Stanko 12
Radauš, Vanja 49
Radeljak, Miroslav 63
Rašan, Valentina 95
Rod, Krešimir 69
Ruf, Igor 54
Ružić, Vedran 97
Sabolić, Ivan 33
Sašo, Sanja 24
Starčević, Ante 43
Šanjek, Nikola 48
Šegan, Milivoj 37
Šimunović, Maja 55
Štih-Balen, Božena 6
Tomić, Slobodan 60
Trbuljak, Goran 32
Trogrlić, Dražen 36
Vinković, Sanjin 75
Vrbljanin, Martina 84
Vrljić, Nikola 93
Zima, Željko 40
Živković Kuljiš, Loren 61

ZBIRKA SALONA GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA 1992. – 2022.
Studio Galerije Antuna Augustinčića, 10. VI. – 16. X. 2022.

Izložba povodom 30. obljetnice osnivanja Zbirke ostvarena je uz potporu
Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske.

Autori koncepcije i postava izložbe
BOŽIDAR PEJKOVIĆ, DAVORIN VUJČIĆ

Tehnički postav
IGOR SIROČIĆ, ROBERT ŽITNIK

Nakladnik
MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA – GALERIJA ANTUNA AUGUSTINČIĆA

Za nakladnika
JURICA SABOL

Urednik
BOŽIDAR PEJKOVIĆ

Tekst
BOŽIDAR PEJKOVIĆ, DAVORIN VUJČIĆ

Fotografije
DAVORIN VUJČIĆ

Lektura i korektura
ANDREA FIŠER

Oblikovanje
BOŽIDAR PEJKOVIĆ

Grafička priprema
ARTRESOR NAKLADA, Zagreb

Tisk
INTERGRAFIKA TTŽ d.o.o., ZAPREŠIĆ

Naklada
300

ISBN 978-953-265-248-2

ISBN 978-953-265-248-2